PROTOCOL 7
CUSTOMS TRANSIT SYSTEM

The Governments of Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Republic of the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam, Member States of the Association of South East Asian Nations (ASEAN) (hereinafter referred to singularly as "Contracting Party" and collectively as "Contracting Parties");

RECALLING the ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit signed on 16 December 1998 in Ha Noi, Viet Nam (hereinafter referred to as "the Agreement");

RECOGNISING that Articles 18 and 25 thereof provide for the conclusion of implementing Protocols which shall form integral parts of the Agreement;

RECALLING that the ASEAN Customs Transit System works towards the establishment of the ASEAN Economic Community as stipulated in the ASEAN Economic Community Blueprint;

DESIRING to encourage and facilitate inter-state and transit transport operations among the Contracting Parties;

REITERATING that the conclusion of this Protocol shall provide for the efficient and effective arrangement for transit trade among the Contracting Parties;

HAVE AGREED as follows:

Article 1
Definitions

For the purpose of this Protocol:

(a) "ASEAN Customs Transit System" or "ACTS" means the Customs system of transit transport under Customs control to facilitate the movement of goods across the territory of one or more Contracting Parties established under this Protocol, when the passage across such a territory or territories is only a

portion of a complete journey beginning and terminating beyond the frontier of one or more Contracting Parties across whose territory the traffic passes;

(b) "ACTS procedure" means the rules and procedures governing the ACTS as specified in this Protocol and its Technical Appendix;

(c) "Competent authorities" means the Customs authority or any other authority responsible for applying the provisions of this Protocol;

(d) "Customs" means Customs authorities of the Contracting Parties;

(e) "Customs debt" means the Customs duties, taxes and charges which may be incurred in respect of goods placed under the ACTS procedure;

(f) "Customs office of departure" means any Customs office at which a transit operation commences;

(g) "Customs office of destination" means any Customs office at which a transit operation is terminated;

(h) "Customs office of transit" means any Customs office at the point of exit from or entry into a Contracting Party in the context of a transit operation;

(i) "Customs transit declaration" means the declaration to be lodged by the Principal to the Customs office of departure to place goods under the ACTS procedure;

(j) "Data-processing techniques" means the introduction of information required for completion of the formalities concerned into the data-processing systems of the competent authorities or the exchange of electronic standard messages with the competent authorities;

(k) "Guarantor" means any natural or legal third person who undertakes in writing to pay jointly and severally with the Principal any potential Customs debt up to the amount guaranteed;

(l) "Office of guarantee" means the office(s) designated by a Contracting Party to manage arrangements in that country for the authorisation of guarantors and supervision of guarantees covering transit operations;

(m) "Principal" means the person who places goods under the ACTS procedure, even where this is done by an authorised representative;

(n) "Transit operation" means the transport of goods from a Customs office of departure to a Customs office of destination under the ACTS procedure.

Article 2
Scope of Application

Pursuant to Article 18.1 of the Agreement, the Contracting Parties hereby agree to establish the ACTS and to apply the provisions of this Protocol to the transit of goods in their territories.

Article 3
General Provisions

1. Without prejudice to paragraphs 2 and 3 of this Article, each Contracting Party shall allow goods to be transported across its territory under the ACTS procedure.

2. Contracting Parties may prohibit and/or restrict certain goods from the use of the ACTS, where this is justified on the grounds of public morality, public policy or public security, the protection of health and life of humans, animals or plants, the protection of national treasures possessing artistic, historical or archaeological value, or the protection of industrial or commercial property.

3. After the signing of this Protocol, the list of prohibited and/or restricted goods for each Contracting Party shall be specified in an Annex to this Protocol. Each Contracting Party may amend its list of prohibited and/or restricted goods by promptly notifying the Secretary-General of ASEAN of the amendments. The Secretary-General of ASEAN shall promptly communicate the updated Annex to the Contracting Parties.

4. Goods placed under the ACTS procedure shall not be subject to the payment of duties and taxes, other than charges for transportation or those commensurate with administrative expenses entailed by transit or with the cost of services rendered, provided that the provisions of the ACTS are observed and any security required under Article 5 of this Protocol has been furnished. This provision, however, does not prevent:

   (a) the collection of duties and taxes in the country of exportation when such duties and taxes remain due whether the goods are exported under transit or under a national exportation procedure; or

   (b) the collection of duties and taxes in a country of destination when the transit operation is terminated and the goods are cleared for home use.

5. The conditions to be fulfilled and Customs formalities to be applied to a transit operation shall be specified in national legislation and/or administrative notices issued by the competent authorities.

6. As a general rule, goods placed under the ACTS procedure shall be exempt from:

(a) routine physical Customs inspections en route other than inspection of seals and non-intrusive inspection;

(b) Customs escorts; and

(c) the requirement to provide any security or bond in addition to that prescribed under this Protocol and its Technical Appendix.

7. Contracting Parties will promote the use of information and communication technology systems and risk management techniques as regards all provisions introduced to manage the ACTS to ensure the most efficient management environment for both Customs and the traders.

Article 4
Customs Transit Declaration

1. A Customs transit declaration shall be made by the Principal or his authorised representative for goods to be placed under the ACTS procedure.

2. The Customs transit declaration and the Transit Accompanying Document for the purposes of the ACTS procedure shall be in accordance with the Technical Appendix to this Protocol.

Article 5
Security for Customs Debt

1. In order to ensure payment of Customs debt which may be incurred in respect of the goods placed under the ACTS procedure, and except where otherwise provided for, a transit operation shall be covered by a guarantee valid for all Contracting Parties involved in that operation.

2. The guarantee shall be furnished by the Principal and the maximum sum shall not exceed the potential Customs debt due.

3. The guarantor shall be established in and approved by the office of guarantee in the Contracting Party where the guarantee is furnished. The guarantor shall furnish an address for service in the territory of each of the Contracting Parties involved in the transit operation in question. In the case of where the guarantor has no address for service, the guarantor shall appoint an agent in each of the Contracting Parties involved in the transit operation in question.

Article 6
Incidents En Route

In the case of loss or destruction of the goods, damage to the transit seals or any other incident or accident capable of affecting the ability to comply with the ACTS procedure, the Principal, transport operator or other persons having control over the

goods shall report the occurrence immediately to the competent authorities of the Contracting Party in whose territory the means of transport is located, which shall adopt rules and procedures for such occurrences in accordance with the Technical Appendix to this Protocol.

Article 7.
Offences

1. Each of the Contracting Parties shall have the right to exclude temporarily or permanently from the use of the ACTS procedure any person guilty of a serious offence against Customs or other relevant laws or regulations applicable to the international transport of goods which in the judgment of the competent authorities justifies such action.

2. Any offence detected in connection with a transit operation shall be dealt with in accordance with the national legislation of the Contracting Party concerned.

Article 8
Simplified Procedures

1. The competent authorities of the Contracting Party in whose territory the application for authorisation is made may authorise certain traders to use simplified procedures for transit operations.

2. The responsibilities of such authorised traders together with the simplified procedures are set out in the Technical Appendix to this Protocol.

Article 9
Administrative Assistance and Recovery

The competent authorities of the Contracting Parties shall render assistance to each other in accordance with their national legislation with respect to enquiries and the investigation and/or recovery of claims where these claims arise in connection with a transit operation.

Article 10
Institutional Arrangements

1. The ASEAN Directors-General of Customs Meeting shall be responsible for monitoring, reviewing, coordinating and supervising all aspects relating to the effective implementation of this Protocol. The ASEAN Directors-General of Customs Meeting may designate relevant working groups or committees to assist them in discharging their responsibilities under this Protocol.

2. The ASEAN Secretariat shall provide the necessary administrative support and assistance to the ASEAN Directors-General of Customs Meeting in carrying out its functions and discharging its responsibilities under this Protocol.

3. All amendments to the Technical Appendix to this Protocol shall be subject to the approval of the ASEAN Directors-General of Customs Meeting. The said amendments shall be administratively annexed to this Protocol and serve as an integral part of this Protocol.[1]

Article 11
Miscellaneous Provisions

1. Each Contracting Party shall take appropriate measures to ensure that the provisions of this Protocol are effectively and harmoniously applied, taking into account the need to reduce as far as possible the formalities imposed on any party using the ACTS procedure and the need to achieve mutually satisfactory solutions of any difficulties arising out of the operation of these provisions.

2. The Contracting Parties shall, to the extent possible and subject to their national legislation, furnish each other with any information and keep each other informed of any measure that affects the operation of this Protocol.

Article 12
Final Provisions

1. This Protocol shall be deposited with the Secretary-General of ASEAN who shall promptly furnish a certified copy thereof to each Contracting Party.

2. This Protocol with its Annex and Technical Appendix shall form an integral part of the Agreement. In the event of inconsistency or conflict, the Agreement shall prevail over this Protocol.

3. This Protocol shall be subject to ratification or acceptance by the Contracting Parties. The Instrument of Ratification or Acceptance shall be deposited with the Secretary-General of ASEAN who shall promptly inform each Contracting Party of such deposit.

4. The Protocol shall enter into force upon the deposit of Instruments of Ratification or Acceptance by all Contracting Parties with the Secretary-General of ASEAN.

5. No reservations may be made to this Protocol either at the time of signature or ratification or acceptance.

[1] The approval by the ASEAN Directors-General of Customs Meeting shall be given only upon the completion of each Contracting Party's internal procedures.

6. Any amendment to the provisions of this Protocol, except for amendment to the Annex and the Technical Appendix as provided under paragraph 3 of Article 3 and paragraph 3 of Article 10 of this Protocol respectively, shall be effected by the consent of all Contracting Parties.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorised to sign by their respective Governments, have signed Protocol 7 on Customs Transit System to Implement the ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit.

DONE at Bangkok, Thailand on the 24th day of February 2015 in a single copy in the English language.

For the Government of Brunei Darussalam,

PEHIN DATO ABD RAHMAN IBRAHIM
Minister of Finance II at the Prime Minister's Office

For the Government of the Kingdom of Cambodia,

KEAT CHHON
Deputy Prime Minister, Minister of Economy and Finance

For the Government of the Republic of Indonesia,

AGUS D.W. MARTOWARDOJO
Minister of Finance

For the Government of the Lao People's Democratic Republic,

SANTIPHAB PHOMVIHANE
Vice-Minister of Finance

For the Government of Malaysia,

DATO' SERI AHMAD HUSNI MOHAMAD HANADZLAH
Minister of Finance II

For the Government of the Republic of the Union of Myanmar,

U WIN SHEIN
Union Minister, Minister of Finance and Revenue

For the Government of the Republic of the Philippines,

CESAR V. PURISIMA
Secretary Department of Finance

For the Government of the Republic of Singapore,

THARMAN SHANMUGARATNAM
Deputy Prime Minister and Minister for Finance

For the Government of the Kingdom of Thailand,

SOMMAI PHASEE
Minister of Finance

For the Government of the Socialist Republic of Viet Nam,

TRUONG CHI TRUNG
Vise-Minister of Finance

TECHNICAL APPENDIX

ASEAN CUSTOMS TRANSIT RULES AND PROCEDURES

SECTION 1
GENERAL PROVISIONS AND PROCEDURES

Article 1
Scope

As provided for in Protocol 7 "Customs Transit System", this Appendix lays down the rules and procedures governing the ASEAN Customs Transit System (ACTS).

Article 2
Obligations of the Principal

1. In placing goods under the ACTS procedure, the Principal shall be liable for the payment of any Customs debt which may become due as a result of an irregularity occurring before the termination of the transit operation. This liability applies equally where the goods have been placed under the ACTS procedure by the Principal's authorised representative.

2. The Principal shall be required to:

   (a) present the goods intact with the necessary documents, at the Customs office of destination, within any prescribed time limits, unless an authorisation to end the ACTS procedure at a trader's premise has been granted under Article 41 of this Appendix;

   (b) present to the competent authorities, upon request and within any stipulated deadline, all documents and other information relevant to the transit operation; and

   (c) observe the provisions relating to the ACTS.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall also apply to a carrier or other legal or natural person who accepts the goods and has knowledge that such goods are being transported under the ACTS procedure.

Article 3
Sealing

1. As a general rule, the goods in transit shall be secured by sealing:

   (a) the space containing the goods, when the means of transport has been approved by the competent authorities under relevant regulations and/or

those being recognised by the Customs office of departure as suitable for sealing; or

(b) each individual package in other cases.

2. Means of transport may be recognised as suitable for sealing if:

(a) seals can be easily and effectively affixed to them;

(b) they are so constructed that no goods can be removed or introduced without leaving visible traces of tampering or without breaking the seals;

(c) there are no spaces where goods may potentially be hidden; and

(d) the spaces reserved for the goods are readily accessible for inspection by the competent authorities.

3. The Customs office of departure may waive the requirement for sealing where the nature of the goods being transported makes this impracticable, subject to sufficient description of such goods to ensure easy identification.

SECTION 2
USE OF INFORMATION TECHNOLOGY

Article 4
Application of Electronic Data Exchange for the Facilitation of Goods in Transit

1. Without prejudice to special circumstances referred to in paragraph 2 of Article 32 of this Appendix, the competent authorities of the Contracting Parties shall use information technology to manage risk and register, control, monitor and exchange data concerning the ACTS procedure.

2. Pursuant to paragraph 1 of this Article, the systems adopted shall include measures for checking the source, authenticity and integrity of data and protecting them against accidental or unlawful destruction or accidental loss, alteration or unauthorised access.

3. The competent authorities shall establish and maintain adequate security arrangements for the effective, secure and reliable operation of the computerised systems for the ACTS.

Article 5
Standard Electronic Messages for Transit Operation Control

1. On release of the goods, the Customs office of departure shall transmit details of the ASEAN Customs transit declaration to the Customs office of destination using the "Anticipated Arrival Record" message and to each Customs office of transit using the "Anticipated Transit Record" message.

2. The Customs office of transit shall record the passage of the goods against the "Anticipated Transit Record" message received from the Customs office of departure. The passage of the goods shall be notified to the Customs office of departure using the "Notification Crossing Frontier" message. This notice can also be used by Customs offices of transit to verify that the goods were subsequently taken under Customs control.

3. The Customs office of destination shall use the "Arrival Advice" message to notify the Customs office of departure of the arrival of the goods. The message shall be transmitted not later than the following day after which the goods are being presented at the Customs office of destination. The Customs office of destination may retain a copy of the Transit Accompanying Document as required.

4. Where the transit operation ends at a trader's premises pursuant to the authorisation granted under Article 41 of this Appendix, the relevant Customs office of destination must be informed of the arrival of the goods before they are disposed of.

5. Where the office of guarantee and Customs office of departure are located in the territories of different Contracting Parties, the messages to be used for the exchange of guarantee data shall be defined by mutual agreement between the Contracting Parties.

6. Except where justified, the Customs office of destination shall forward the "Control Results" message to the Customs office of departure not later than two days after the goods has been presented to the Customs office of destination.

SECTION 3
GUARANTEES

Article 6
General

1. The Principal shall be required to provide a guarantee to cover payment of the Customs debt which may be incurred in respect of goods placed under the ACTS procedure unless a guarantee waiver has been granted under paragraph 8 of Article 11 of this Appendix.

2. This may either be:

   (a) a single journey guarantee covering a single transit operation; or

   (b) a multiple journey guarantee covering a number of transit operations.

3. The guarantor shall be established in the territory of the Contracting Party where the guarantee is furnished and must be approved by the office of guarantee. The guarantor shall indicate an address for service in the territories of each of the Contracting Parties involved in the transit operation for which he is acting as

guarantor. In the case of where the guarantor has no address for service, the guarantor shall appoint an agent in the territories of each of the Contracting Parties involved in the transit operation in question.

4. The office of guarantee shall refuse to approve a guarantor who does not appear to be capable of ensuring payment within the prescribed period of any Customs debt liable to be incurred up to the maximum amount guaranteed.

5. Single journey guarantees shall conform to formats to be agreed by the Contracting Parties.

6. Multiple journey guarantees shall conform to formats to be agreed by the Contracting Parties.

7. The liability of the guarantor shall be based on the acceptance of his guarantee by the office of guarantee. It becomes effective from the date the Customs transit declaration which he guarantees is accepted by the Customs office of departure.

8. In the case of a single or multiple-journey guarantee, the liability of the guarantor is limited to the maximum amount shown in the guarantee.

9. The office of guarantee shall maintain evidence that it has accepted the guarantor's guarantee and make this available electronically to Customs offices of departure on request.

10. The office of guarantee shall revoke its acceptance of the guarantor's guarantee if the conditions laid down at the time of issue are no longer fulfilled.

11. All Contracting Parties shall be allowed to register their concerns on the ability of a guarantor to fulfil claims and provide their justifications to the relevant office of guarantee, based on which the guarantor may be revoked.

Article 7
Single Journey Guarantees

1. A single journey guarantee shall cover the full amount of the Customs debt liable to be incurred on the transit operation concerned, which shall be calculated on the basis of the highest rates of duties, taxes and charges applicable to the goods in the territories covered by the transit operation.

2. Single journey guarantees may be provided in the following form(s):

   (a) a cash deposit lodged with the office of guarantee;

   (b) guarantee vouchers issued to the Principal by a guarantor; or

   (c) a guarantee given by a guarantor.

The acceptable form(s) of guarantee will be determined by the office of guarantee in the territory of the Contracting Party in which the Customs office of departure is located.

Article 8
Cash Deposits

1. The value of the cash deposit must be equivalent to the value of the total amount of the Customs debt which may be incurred.

2. Cash deposits shall be in the currency of the country of departure or by submission of any other means of payment recognised by the office of guarantee of that country and lodged in accordance with the provisions in force in the country of departure.

3. Single journey guarantees in the form of cash deposits shall be valid for all Contracting Parties.

4. Cash deposits shall be repaid by the office of guarantee when the transit operations to which they relate have been discharged.

Article 9
Single Journey Guarantee Vouchers

1. The Principal may use single journey guarantee vouchers issued by a Guarantor.

2. The Principal shall deliver to the office of guarantee single journey guarantee vouchers to the value of the total amount of the Customs debt which may be incurred.

3. The guarantor shall indicate on the single journey guarantee voucher the territory of the Contracting Parties for which it is valid, the validity period of the said voucher and the last date on which it may be used, which shall not exceed ninety days from the date it was issued.

4. Provided that a guarantee voucher has been accepted by the Customs office of departure on or before the final date of validity, the said voucher shall remain valid until the transit operation to which it relates terminates.

5. Single journey guarantee vouchers must be uniquely numbered and conform to a format to be agreed by the Contracting Parties.

6. The guarantor shall provide the office of guarantee the required details relating to the vouchers he has issued.

Article 10
Use of Single Journey Guarantees

1. A guarantor may provide a single journey guarantee to cover a single transit operation.

2. The single journey guarantee shall conform to a format to be agreed by the Contracting Parties and must contain the name of the Principal and its value shall be equivalent to the value of the total amount of the Customs debt which may be incurred.

3. Each single journey guarantee must be lodged with the office of guarantee and a copy of the guarantee will be retained by the Customs office of departure.

   Upon the discharge of the transit operation, a single journey guarantee shall be cancelled and the guarantor shall be advised accordingly.

Article 11
Multiple Journey Guarantee

1. The Principal may use a multiple journey guarantee based on a reference amount. The reference amount shall be equivalent to the value of the total amount of the Customs debt which may be incurred in respect of the goods which the Principal places under the ACTS procedure for a period of at least seven days.

2. The relevant office of guarantee shall establish the reference amount in collaboration with the Principal taking into account:

   (a) information on the goods he has placed in the past and/or an estimate of the number of consignment and value of goods he intends to place under the ACTS procedure; and

   (b) the highest rates of duties, taxes and charges applicable in the countries of transit.

3. The office of guarantee shall review the reference amount at least once a year, using the information received from the Customs offices of departure, and shall make adjustment if it deemed necessary.

4. The Principal shall inform the office of guarantee if the reference amount falls below a level sufficient to cover his current or anticipated transit operations.

5. The amount to be covered by a multiple journey guarantee shall be equivalent to the reference amount referred to in paragraph 1 of this Article.

6. A Principal that satisfies criteria regarding his experience, reliability and financial standing may be authorised to provide a guarantee for a reduced amount or to

have a guarantee waiver, subject to the agreement of the Contracting Parties involved in the transit operations.

7. The amount of guarantee required may be reduced to

   (a) 50% of the reference amount where the Principal demonstrates he has sufficient experience of Customs procedures; or

   (b) 25% of the reference amount where the Principal demonstrates he has sufficient experience of Customs procedures and cooperates very closely with the competent authorities.

8. A guarantee waiver may be granted where the Principal demonstrates he meets the criteria specified in Article 15 of this Appendix, is in command of transport operations and has sufficient financial resources to meet his obligations.

9. In applying the above paragraphs all Contracting Parties shall take account of:

   (a) information provided by the Principal in the standard application forms in a format to be agreed by the Contracting Parties; and

   (b) any comment received from other Contracting Parties as provided for in paragraph 7 of Article 16 of this Appendix.

Article 12
Use of Multiple Journey Guarantees

1. The multiple journey guarantee shall be issued by a guarantor.

2. The office of guarantee shall issue the Principal with one or more multiple journey guarantee certificates conforming, to a format to be agreed by the Contracting Parties to enable him to provide proof that he holds a multiple journey guarantee.

3. Where guarantee data is exchanged between the office of guarantee and the Customs office of departure using information and communication technology particulars of the guarantee certificate shall be entered into the Customs transit declaration and be printed on the Transit Accompanying Document.

4. In the absence of electronic exchange of data, the certificate must be presented to the Customs office of departure by the Principal.

Article 13
Liability of Guarantor

1. The guarantor shall undertake to pay the Customs debt, due under the Customs laws and other relevant laws and regulations of the Contracting Party in which an irregularity has been identified in connection with a transit operation. The

guarantor shall be liable, jointly and severally with the Principal, for the payment of such sums.

2. The liability of the guarantor shall commence when a Customs transit declaration which he guarantees is accepted by the Customs office of departure and shall be to the competent authorities of that Contracting Party. The guarantor shall be automatically liable to the competent authorities of each succeeding Contracting Party at the time when the goods enter the territory of each succeeding Contracting Party.

3. Subject to paragraph 8 of Article 6 of this Appendix, the liability of the guarantor shall cover not only those goods which are included in the Customs transit declaration but any other legitimate goods which may be contained in the normal load compartment of the road vehicle or container and should have been declared. It shall not extend to any other goods.

4. Where the transit operation has not been discharged, the competent authorities of the Contracting Party in which the irregularity has been identified shall:

   (a) within a period of ninety days of the date the Customs transit declaration was accepted by the Customs office of departure, notify the guarantor that the procedure has not been discharged; and

   (b) within two hundred and seventy days of the date the Customs transit declaration was accepted by the Customs office of departure, notify the guarantor that he is, or might be required, to pay the Customs debt for which he is liable as guarantor to the transit operation in question. The notification must contain:

      (i) the number and date of the Customs transit declaration;

      (ii) the name of the Customs office of departure;

      (iii) the Principal's name and address; and

      (iv) the amount to be claimed.

5. The guarantor shall be released from his obligations by the competent authorities in respect of the transit operation if either of the notifications provided for in paragraph 4 of this Article has not been issued to him in writing before the expiry of the relevant time limit.

6. Where a notification has been issued in accordance with paragraph 4 of this Article the guarantor shall be informed by the office of guarantee of the recovery of the Customs debt or the discharge of the ACTS operation.

7. When the competent authorities of a Contracting Party have discharged an ACTS operation, they can no longer claim from the guarantor unless the discharge was obtained by virtue of fraudulent information.

8. Where the guarantor has not been advised of a potential claim arising from a fraudulent discharge within one year from the date the relevant Customs transit declaration was accepted by the Customs in the country of departure, he shall in any case be absolved from all liability relating to that transit operation.

9. The guarantor shall have a period of thirty days from the date on which a written claim for payment was made to pay the amounts claimed. The sums paid shall be reimbursed to the guarantor if, within one year following the date on which the payment was made, it is established to the satisfaction of the competent authorities making the claim that no irregularity was committed in connection with the transit operation in question.

Article 14
Cancellation and Revocation of Guarantees

1. The office of guarantee shall revoke its acceptance of a guarantee or a Principal's guarantee waiver authorisation if the conditions laid down at the time of issue are no longer fulfilled. Revocation shall be with immediate effect.

2. A guarantor may cancel his guarantee at any time. Cancellation shall take place on the fourteenth day following the date the decision was notified in writing to the office of guarantee

3. Revocation or cancellation shall be without prejudice to any obligations incurred as a result of transit operations commenced prior to the date on which revocation or cancellation takes effect.

4. From the date on which such revocation or cancellation takes effect, any certificate issued prior to that date shall not be valid for placing goods under the ACTS procedure and the Principal must return any certificates in his possession to the office of guarantee without delay.

5. The relevant office of guarantee shall notify each Contracting Party of actions taken under paragraph 1 of this Article.

SECTION 4
AUTHORISED TRANSIT TRADERS

Article 15
General Criteria

1. To be eligible for Authorised Transit Trader status and the use of simplified procedures, the following general conditions must be fulfilled.

   The applicant:

(a) shall be established with a registered office, central headquarters or permanent business establishment in the territory of the Contracting Party where the application for authorisation is made; and

(b) must regularly use the ACTS procedure or, in the case of a first application for authorisation, demonstrate an intention to do so.

2. To ensure proper management of the simplified procedures, authorisations may only be granted where the person concerned keeps records which enable the competent authorities to supervise the procedure and carry out effective controls.

3. In considering applications the competent authorities must take account of any convictions under Customs or tax legislation in the past five years.

Article 16
Applications and Decisions for Authorised Transit Traders

1. An application for Authorised Transit Trader status shall be made in writing in a format to be agreed by the Contracting Parties and be signed and dated. It shall specify all the simplified procedures for which the trader has applied.

2. A person applying for Authorised Transit Trader status and related simplified procedures shall be responsible for:

   (a) the accuracy of the information given; and

   (b) the authenticity of the accompanying documents.

   Authorisations found to have been granted on the basis of false or misrepresented information shall be revoked with immediate effect.

3. Applications shall be lodged with the competent authorities of the Contracting Parties in which the applicant is established. Where an applicant is established in the territories of more than one Contracting Parties, nothing shall prevent him lodging applications in the territories of each of those Contracting Parties if he so wishes.

4. Authorisations shall be issued and applications shall be rejected in accordance with the current provisions of the Contracting Parties.

5. Decisions rejecting applications in total, or one or more of the simplified procedures applied for, shall be in writing and state the reasons for the rejection.

6. Decisions on applications, provided such applications contain sufficient information, shall be given within ninety days from the date of receipt by the competent authorities.

7. Decisions shall be communicated to the other Contracting Parties. Such decisions shall be subject to review by the other Contracting Parties, with

comments to be received within a period not exceeding thirty days from the date of receipt of the communication, based on which the decisions may be modified or retained.

Article 17
Authorisations

1. Following an application from a Principal satisfying the criteria in Article 15 of this Appendix, the competent authorities may grant Authorised Transit Trader status with use of one or more of the following simplified procedures:

   (a) use of a multiple journey guarantee;

   (b) exemption from the requirement to present the goods and means of transport at the Customs office of departure;

   (c) use of approved special seals; and

   (d) use other simplified procedures as determined by the Contracting Parties.

2. Except where otherwise provided, authorisation granted to use the simplified procedures specified in subparagraph 1(a) of this Article shall apply in the territories of all Contracting Parties. The simplified procedures in subparagraphs 1(b) and 1(c) of this Article shall apply only to transit operations beginning in the territory of the Contracting Party where the authorisation was granted.

3. The dated and signed original of an authorisation and one or more copies shall be given to the holder of the authorisation.

4. The authorisation shall be valid from the date of issue and specify the conditions relating to the use of any granted simplified procedures.

Article 18
Amendment, Surrender or Revocation of Authorisations

1. The holder of an authorisation shall inform the competent authorities of any factor arising after the authorisation was granted which may influence its validity or content.

2. The competent authorities shall revoke or amend an authorisation where:

   (a) the holder indicates a wish to relinquish his authorisation;

   (b) one or more of the statements made at the time of issue were not, or are no longer, valid;

   (c) a factor arising after the authorisation was granted influences its continuation or content; or

(d) the holder fails to fulfil his obligations as an Authorised Transit Trader.

3. Other than where it has been surrendered voluntarily, the holder shall be advised in writing of the reasons for any decision amending or revoking the authorisation.

4. The revocation or amendment of an authorisation shall take effect from the date indicated in the written notification.

SECTION 5
SIMPLIFIED PROCEDURES

Article 19
Exemption from Presentation of Goods at the Customs Office of Departure

1. A Principal who has been granted Authorised Transit Trader Status including the right to use a multiple journey guarantee may also be authorised to carry out transit operations without presenting the goods and the corresponding Customs transit declaration at the Customs office of departure. Such exemption shall apply *inter alia* to the means of transport for the goods concerned.

2. This facility shall only be granted where the Principal lodges transit declarations and communicates with the Customs office of departure using electronic data processing techniques.

3. The Customs transit declaration must be lodged with the Customs office of departure before release of the goods.

4. The authorisation shall include the time limit within which the Customs office of departure shall indicate an intention to carry out checks, after the expiry of which the goods shall be automatically released.

5. Such an authorisation shall specify:

   (a) the Customs office or offices of departure that will be responsible for forthcoming transit operations;

   (b) how, and by when, the Principal is to inform the Customs office of departure in order that the office may carry out any necessary controls before the departure of the goods; and

   (c) the measures to be taken to ensure the goods can be readily identified including the use of any special seals to be affixed by the Principal.

Article 20
Use of Approved Special Seals

1. The competent authorities may authorise a Principal to use special types of seals on means of transport or packages provided the competent authorities approve the seals as complying with the features to be agreed by the Contracting Parties.

2. The Principal shall enter the seal number in the prescribed field in the Customs transit declaration.

3. The Principal shall affix seals no later than when the goods are released.

Article 21
Waiver of Written Signature

The Principal may be authorised to use an electronic signature or other means of authentication to validate Customs transit declarations which are made out by an integrated electronic or automatic processing system.

SECTION 6
TRANSIT OPERATIONS AND PROCEDURES

Article 22
Means of Transport and Declarations

1. Each Customs transit declaration shall include only the goods to be loaded on a single means of transport for carriage from one Customs office of departure to one Customs office of destination.

2. For the purposes of this Article, a single means of transport includes:

   (a) a road vehicle accompanied by its trailer(s) or semi-trailer(s); and

   (b) containers loaded on a single means of transport as defined in subparagraph 2(a) of this Article.

3. A single means of transport may be used for loading goods at more than one Customs office of departure and for unloading at more than one Customs office of destination.

Article 23
Customs Transit Declarations

1. A Customs transit declaration shall be lodged at the Customs office of departure by means of electronic data-processing techniques.

2. Customs transit declarations lodged electronically by the exchange of standard messages shall comply with the structure and particulars set out in a format to be agreed by the Contracting Parties.

3. In such cases the competent authorities shall ensure that the transit data is exchanged between the relevant Customs offices of departure, transit and destination using information and communication technology.

4. The Customs transit declaration shall be signed electronically or otherwise authenticated by the Principal or authorised representative who thereby renders himself responsible for:

   (a) the accuracy of the information given in the declaration;

   (b) the authenticity of any documents attached; and

   (c) compliance with all his obligations relating to use of the ACTS procedure.

5. The Customs office of departure shall accept and register the Customs transit declaration on condition that:

   (a) it contains all the necessary information;

   (b) it is accompanied by all the necessary documents; and

   (c) the goods to which it refers are presented to Customs if so required.

6. Where the Principal is authorised to commence transit operations without presentation of the goods at the Customs office of departure, he shall enter, not later than on consignment of the goods, in the designated fields of the Customs transit declaration, if so required, details of any prescribed itinerary, the period within which the goods must be presented at the Customs office of destination, the identification measures applied, and the following phrase shall be printed on the Transit Accompanying Document:

   In English - "Authorised Transit Trader – Presentation at Customs office of departure exemption".

7. Where the competent authorities of the country of departure check a consignment before its departure, they shall record the fact in the designated box of the Transit Accompanying Document and update the system accordingly.

8. The Principal may, with the approval of the competent authorities at the Customs office of departure, amend one or more particulars of the Customs transit declaration after it has been accepted. The amendment shall not affect the nature, type or official description of the goods.

9. No amendment shall be permitted where the request is made after the competent authorities at the Customs office of departure have:

(a) informed the Principal that they intend to examine the goods;

(b) established that the particulars in question are incorrect; and

(c) released the goods.

Article 24
Transit Accompanying Document

1. Where a Customs transit declaration is processed at a Customs office of departure by a computerised system, that office shall retain the declaration and authorise release of the goods by issuing to the Principal a Transit Accompanying Document conforming to a format to be agreed by the Contracting Parties.

2. Where appropriate, the Transit Accompanying Document shall be supplemented by a list of items which shall form an integral part thereof and conform to a format to be agreed by the Contracting Parties.

3. The Transit Accompanying Document may be printed out from the Principal's own premise or other authorised computer system after the Customs transit declaration has been approved by the Customs office of departure.

Article 25
Procedures at the Customs Office of Departure

1. When so required by the competent authorities, the road vehicle, trailer and any container together with the goods and the Transit Accompanying Document shall be presented to the Customs office of departure. The Customs office of departure shall take such measures as are necessary for satisfying themselves as to the accuracy of the Customs transit declaration and for affixing the Customs seals or verifying the special seals.

2. Unless otherwise exempted, the release of goods to be placed under the ACTS procedure shall be refused if they cannot be sealed in accordance with Article 3 of this Appendix.

3. Seals shall not be broken without the authorisation of the competent authorities.

4. Where the Customs office of departure prescribes an itinerary, account shall be taken of what constitutes an economically justified route and any information supplied by the Principal. The Principal shall be notified of the prescribed itinerary, which shall be printed, as required, on the Transit Accompanying Document.

5. The Customs office of departure shall set a time limit for completion of the transit operation by the presentation of the goods at the Customs office of destination. This should take into account of the itinerary, any current transport legislation and, where appropriate, information provided by the Principal.

6. The time limit set by the Customs office of departure shall be binding on the competent authorities of the Contracting Parties whose territories are entered during a transit operation.

7. Where the goods are presented at the Customs office of destination after the expiry of the prescribed time limit but this failure is due to circumstances not attributable to the carrier or Principal, the latter shall be deemed to have complied with the time limit prescribed.

Article 26
Procedures During Transit Operation

1. At each Customs office of transit and at the Customs office of destination, the means of transport shall be presented for the purposes of control to the competent authorities with the goods and the Transit Accompanying Document together with any list of items relating thereto.

2. As a general rule, the Customs offices of transit of each of the Contracting Parties shall accept the Customs seals of other Contracting Parties or other approved special seals, provided they are intact. The seals thus accepted shall have in the territory of that Contracting Party the same legal protection as is accorded to their own Customs seals.

3. In exceptional circumstances, the competent authorities of the Contracting Party may require the means of transport to be escorted on their territory; any charges related to the cost of escort should be commensurate with the service rendered.

4. The competent authorities shall not require routine examination en route of the means of transport.

5. Notwithstanding the provisions paragraph 6 of Article 3 of Protocol 7, if control requirements make it essential for the competent authorities to carry out an examination of a means of transport and the goods contained therein in the course of a journey or at a Customs office of transit, they shall record in the designated box of the Transit Accompanying Document, and update into the computerised system accordingly, particulars of the controls carried out and the number of the new seals affixed.

Article 27
Incidents During Transit Operation

1. In the cases set out below, the carrier shall make the necessary entries in the Transit Accompanying Document and present it with the consignment and any other related transit documents to the competent authorities of the Contracting Party in whose territory the means of transport is located:

   (a) If the itinerary prescribed by the competent authorities is changed;

(b) if the seals are broken in the course of a transport operation for reasons beyond the carrier's control;

(c) if goods are transferred to another similar means of transport for reasons beyond the carrier's control;

(d) in the event of imminent danger necessitating immediate partial or total unloading of the means of transport; and

(e) in the event of any incident or accident capable of affecting the ability of the Principal or the carrier to comply with his obligations.

2. Where the competent authorities consider that the transit operation concerned may continue in the normal way, they shall endorse the designated box of the Transit Accompanying Document and update the computerized system accordingly.

3. Where, for justifiable reasons, goods are transported via a Customs office of transit other than that notified to the Customs office of departure and mentioned in the declaration, the said office shall notify electronically the Customs office of transit originally designated.

Article 28
End of Transit Operation

1. Presentation of the goods and related transit documents to the Customs office of destination shall be deemed to constitute the end of the transit operation.

2. The Customs office of destination shall register the presented documents and record on the Transit Accompanying Document the date of arrival and enter the details of controls carried out, and update the computerized system accordingly.

3. The Customs office of destination shall notify the Customs office of departure and the Customs office(s) of transit that the transit operation has ended by sending an "Advice of Arrival" message.

4. A transit operation may end at an office within the country of destination other than the one entered in the Customs transit declaration. The said office, which shall then become the Customs office of destination, shall notify the original Customs office of destination and the Customs office of departure accordingly.

Article 29
Receipt for End of Transit Operation

1. At the request of the Principal or the carrier, and for purposes of providing additional evidence that the transit operation has been correctly ended, the

Customs office of destination shall endorse the Transit Accompanying Document appropriately.

2. The endorsed Transit Accompanying Document shall be kept by the carrier of the transit operation as documentary proof.

Article 30
Termination of Transit Operation

1. Control of the goods and related entries in the records of the Customs office of destination shall be deemed to constitute the termination of the transit operation.

2. The termination of a transit operation shall be certified by the Customs office of destination without delay. Termination may be with or without reservation. Where termination is certified with reservation this shall be on account of facts connected with the transit operation itself.

3. The Customs office of destination shall notify the Customs office of departure that the transit operation procedure has been terminated by sending a "Control Results" message.

4. In cases where the goods are placed under another Customs procedure or another system of Customs control, all irregularities that may be committed under that other Customs procedure or system of Customs control shall not be attributed to the liability of the guarantor of the transit operation.

Article 31
Discharge of Transit Operation

The Customs office of departure shall discharge the transit operation when it is in a position to establish on the basis of a comparison between the Customs transit declaration made to the Customs office of departure and information from the Customs office of destination that the procedure has been terminated correctly.

Article 32
Fall-back Procedures

1. The fall-back procedures set out in this Article refer to procedures based on the use of paper documents to allow the lodging and control of Customs transit declarations and the monitoring of transit operations when it is not possible to implement the standard electronic procedures in whole or part due to breakdown of the computerised systems.

2. Fall-back procedures shall apply:

   (a) where the computerised systems of the competent authorities are not functioning;

(b) where the computerised systems of the Principal are not functioning; or

(c) where the whole or part of the network between the Principal and the competent authorities is not functioning.

3. In the above mentioned situations in paragraph 2 of this Article, goods may be placed under the ACTS procedure by means of a paper transit declaration made out in a form corresponding to a standard format to be agreed by the Contracting Parties and in accordance with procedures agreed between the Contracting Parties.

4. Where the computerised systems between the Customs office of departure and the Customs office of destination and/or one or more Customs offices of transit are not functioning, then one additional copy of the Transit Accompanying Document shall be produced for each such office.

5. The carrier must present the Transit Accompanying Document and one additional copy to each such office. The copy shall be retained by the processing Customs office. The original Transit Accompanying Document shall be stamped and returned to the carrier.

6. All manual records relating to transit operations must be input to the computerised systems as soon as reasonably practicable by the Principal and respective Customs offices of departure, transit and destination.

SECTION 7
POST TRANSIT PROCEDURES

Article 33
Enquiry Procedure to Establish Correct Termination of a Transit Operation

1. The Customs office of departure shall initiate an enquiry procedure forthwith each time they have not received the "Arrival Advice" message within two days of the time limit within which the goods must be presented at the Customs office of destination or the "Control Results" message within six days after having received the "Arrival Advice" message.

2. The enquiry procedure shall be initiated to obtain the information necessary to discharge the transit operation, or where this is not possible to:

   (a) establish whether a Customs debt has been incurred;

   (b) identify the debtor; and

   (c) determine the competent authorities responsible for recovery.

3. In cases where the Customs office of departure has received the "Arrival Advice" message, but not the "Control Results" message, it shall initiate an enquiry

procedure by sending the Customs office of destination a reminder request for the "Control Results" message.

4. If the Customs office of departure has not received the "Arrival Advice" message, they shall initiate an enquiry procedure by sending the Customs office of destination a request to confirm that the goods have not been presented. The Customs office of destination shall reply to such requests within seven days.

5. Where the enquiry procedure referred to above does not produce satisfactory evidence that the transit operation was correctly terminated, the further procedures specified in Article 34 of this Appendix shall then apply.

Article 34
Informing the Principal and Alternative Proof of Termination

1. If the Customs office of departure, having initiated an electronic enquiry procedure under Article 33 of this Appendix, has not received confirmation of termination within the prescribed time-limits, it shall inform the Principal and ask him to furnish, within thirty days of receipt of the letter, proof that the procedure was correctly terminated.

2. The proof referred to in paragraph 1 of this Article may be in the form of a document certified by the competent authorities of the country of destination establishing that the goods have been presented at the Customs office of destination.

3. The transit operation shall also be considered to have been terminated where the Principal presents to the satisfaction of the competent authorities, evidence showing that the goods have entered subsequently into another Customs procedure in the country of destination.

4. Where the Principal provides satisfactory evidence that the transit operation was terminated correctly under Customs control, the Customs office of departure may discharge the transit operation notwithstanding that the goods were not presented to the original Customs office of destination. The original Customs office of destination shall be notified within six days.

5. Where enquiries conducted by the Customs office of departure independently establish that the transit operation was terminated correctly under Customs control, it shall inform the Principal and notify the original Customs office of destination accordingly.

Article 35
Customs Debt and Recovery

1. A Customs debt within the meaning paragraph (d) of Article 1 of Protocol 7 shall be incurred:

(a) through the unlawful removal of goods from the ACTS procedure; or

(b) where goods have not been unlawfully removed but there has been a failure to fulfil one of the obligations arising from use of the ACTS procedure or failure to comply with a condition governing the placing of goods under the ACTS procedure.

2. The right of a competent authority to claim a Customs debt shall be determined:

(a) by the place where the irregularity giving rise to the Customs debt occurred; or

(b) when it is not possible to establish in which territory an irregularity was committed, it shall be deemed to have been committed in the territory of the Contracting Party where it is detected.

3. The person primarily responsible for the Customs debt shall be the Principal. The guarantor shall be jointly and severally liable for the Customs debt.

4. The following persons shall also be liable for the Customs debt:

(a) the person who unlawfully removed the goods from the ACTS procedure;

(b) any persons who participated in such removal and who were aware or should reasonably have been aware that the goods were being unlawfully removed from the ACTS procedure; and

(c) any persons who acquired or held the goods in question and who were aware or should reasonably have been aware at the time of acquiring or receiving the goods that they had been unlawfully removed from the ACTS procedure.

The fact that the persons above are responsible for the Customs debt does not relieve the Principal and the guarantor of their liability. Notwithstanding this, the payment of Customs debt by those persons responsible shall partially or completely discharge the liability of the Principal and/or the guarantor as the case may be.

5. No Customs debt in respect of goods placed under the ACTS procedure shall be incurred where the person concerned proves that a failure to fulfil the consequential obligations is due to the total destruction or irretrievable loss of those goods as a result of their actual nature, *force majeure* or the consequence of authorisation by the competent authorities. Goods are deemed to be irretrievably lost when they are certified unusable by the competent authorities with the right to claim.

6. Where the competent authorities deem that the goods have undergone a substantial change as a result of their actual nature, *force majeure* or the consequence of authorisation by the competent authorities, but a Customs debt remains, the competent authorities shall calculate this debt by considering the

type, quality, quantity, weight, and corresponding Customs value of such goods at the time the debt is due.

Article 36
Administrative Assistance - General Provisions

1. Contracting Parties shall afford each other mutual assistance with a view to determine the status of transit operations and for the recovery of claims arising from unresolved irregularities.

2. The extent of assistance to be given should be within the competence of the authority concerned and subject to its national laws and, in particular, without prejudice to national legislation on data protection or other legal restrictions on the transmission of information.

3. All information provided in relation to a transit operation enquiry may only be used for the purposes of resolving the status of the transit operation(s) concerned and pursuing claim(s) arising directly from any irregularity in the transit procedure.

4. The competent authorities of the Contracting Parties concerned shall furnish each other with any details necessary to identify those responsible for a transit operation including those of:

   (a) the Principal;

   (b) the Carrier (if different from the Principal);

   (c) the Consignor (if different from the Principal);

   (d) the Consignee;

   (e) the Guarantor; and

   (f) the Guarantor's National Agent(s).

5. All enquiries relating to specific transit operations shall quote:

   (a) the Customs transit declaration reference number;

   (b) other information required to identify the transit operation; and

   (c) the grounds for the enquiry.

6. In the event of suspected deliberate irregularities, requests for information may be extended to a given Principal's general use of the transit system.

7. Material made available to another Contracting Party may include, but shall not be restricted to, all relevant:

(a) documents;

(b) reports;

(c) records of proceedings; and

(d) information related to irregularities and infringements arising from use of the ACTS procedure.

8. Where, as a result of an enquiry, the Principal is deemed to have incurred a liability for Customs debt as provided for under Article 2 of this Appendix, the competent authority in the Contracting Party where he is established shall provide assistance to the claiming authority in notifying him of this liability.

9. Requests for information and assistance shall be made in a standard format to be agreed by the Contracting Parties.

10. Nothing in these Articles shall preclude the competent authorities in a transit country from initiating an enquiry procedure where it appears that an irregularity has occurred on its territory.

11. Nothing in these Articles shall preclude a competent authority from making a claim when it is established that an irregularity incurring a Customs debt occurred on its territory.

12. Irrespective of any maximum time limits specified, the competent authorities of the country of destination and, where appropriate, the Customs office(s) of transit called upon to act in connection with an enquiry, shall respond without delay.

Article 37
Administrative Assistance for the Recovery of Claims

1. This Article sets out the rules on mutual assistance for the recovery of claims in respect of a transit operation where these arise in the territory of a Contracting Party other than where the Principal is based.

2. The request for assistance in recovery of a claim shall indicate:

   (a) the name and address of the person concerned;

   (b) details of the transit operation concerned;

   (c) the grounds for the claim;

   (d) the amount to be claimed; and

   (e) any other relevant information as required by the requested authority.

3. The requested authority shall promptly, and in any case within sixty days from receipt of the request, advise the applicant authority of actions taken to assist in recovering the claim and of any outcome.

4. Alternatively, the requested authority shall promptly inform the applicant authority of any grounds for refusing assistance.

5. The applicant authority may not make a request for recovery where the claim is being contested under its own national legislation.

6. The requested authority shall suspend any recovery action where the Principal provides satisfactory evidence that the claim is being contested in the country of the applicant authority. In such cases the requested authority shall promptly notify the applicant authority.

7. The applicant authority shall state the amount of the claim to be recovered both in the currency in which it is situated and also in the currency of the requested authority at the exchange rate prevailing on the date the request is made.

8. Under normal circumstances, the Principal or the guarantor, as the case may be, shall remit the recovered sum directly to the applicant authority.

9. Where the guarantee is in the form of a cash deposit, the requested authority shall arrange for the payment to be remitted to the applicant authority in its national currency.

10. Where the claim cannot be recovered from the Principal, the applicant authority shall be notified accordingly and thereupon enact recovery proceedings against the guarantor through his nominated national representative.

SECTION 8
MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 38
Vehicles and Containers for the Purposes of Transit Operation

1. Road transit transport vehicle, combination of road transit transport vehicle and trailer or container carrying goods shall not be required to be declared as goods under the ACTS procedure. No guarantee shall be required for the road vehicle, combination of road transit transport vehicle and trailer or container.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not prevent a Contracting Party from requiring the completion of formalities at the Customs offices of transit or destination to ensure that the road vehicle, combination of road vehicle and trailer or container will be re-exported.

Article 39
Minor Discrepancies

1. The Contracting Parties shall disregard minor discrepancies in the observance of time-limits or roules prescribed.

2. Minor discrepancies, such as those arising from a typographical error, between the particulars in the Transit Accompanying Document, or Customs transit declaration, and the actual contents of the means of transport shall not, *ipso facto*, prevent the discharge of the transit operation.

Article 40
Exclusion

1. Each of the Contracting Parties shall have the right to exclude temporarily or permanently from the use of the ACTS procedure any person guilty of a serious offence against Customs or other relevant laws or regulations applicable to the international transport of goods which in the judgment of the competent authorities justifies such action.

2. This exclusion shall be notified within seven days to the competent authorities of all the other Contracting Parties and, where applicable, to the relevant guarantor.

Article 41
Authorisation to end an ACTS Procedure at a Trader's Premises

1. Traders may be authorised to take delivery of goods placed under a transit operation without the goods and the corresponding Transit Accompanying Document having to be presented at the Customs office of destination.

2. Such authorisation shall only be granted where the trader:

   (a) is a Principal who has been granted Authorised Transit Trader status; or

   (b) is not a Principal as defined in subparagraph 2(a) of this Article but can meet such criteria as determined by the Contracting Party in whose territory he is established.

3. The authorisation shall specify in particular:

   (a) the Customs office(s) of destination responsible for the goods received by the authorised consignee;

   (b) how, and by when, the authorised consignee is to inform the Customs office of destination of the arrival of the goods in order that the office may carry out any necessary controls;

(c) any goods to which the authorisation does not apply and which must be presented at the Customs office of destination; and

(d) the arrangements for the trader to receive the "Anticipated Arrival Record" message from the Customs office of destination.

4. The competent authorities shall specify in the authorisation whether any action is required by the Customs office of destination before the trader may dispose of the goods.

5. When the goods arrive at his premises or at places specified in the authorisation, the trader shall:

(a) immediately inform the Customs office of destination of any excess quantities, deficits, substitutions or other irregularities such as broken seals; and

(b) immediately, and before unloading, send the Customs office of destination an electronic "Arrival Advice" message.

6. The transit operation shall be deemed to have ended when the documents which accompanied the consignment, together with the intact goods, have been delivered within the prescribed time to the authorised trader's premises.

7. At the carrier's request, the consignee as authorised under paragraph 1 of this Article shall issue a receipt for each consignment delivered.

8. Upon receiving the "Arrival Advice" message, the Customs office of destination shall determine whether inspection is required and perform the termination of the transit operation in accordance with Article 30 of this Appendix.

Article 42
Confidentiality

1. Nothing in this Appendix shall be construed to require any Contracting Party to allow access to confidential information, the disclosure of which would:

(a) be contrary to the public interest as determined by its legislation;

(b) be contrary to any of its legislation, including but not limited to, legislation protecting personal privacy or the financial affairs and accounts of individual customers of financial institutions;

(c) impede law enforcement; or

(d) prejudice legitimate commercial interests, which may include the competitive position, of any particular enterprise, public or private.

2. Where a Contracting Party provides information to another Contracting Party in accordance with this Appendix and designates the information as confidential, the

Party receiving the information shall maintain the confidentiality of the information, use it only for the purpose specified by the Party providing the information and not disclose it without the specific written permission of the Party providing the information.

****

NGHỊ ĐỊNH THƯ 7

HỆ THỐNG QUÁ CẢNH HẢI QUAN

Chính phủ các nước Bru-nây, Vương quốc Căm-pu-chia, Cộng hòa In-đô-nê-xi-a, Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Lào, Ma-lai-xi-a, Cộng hòa Liên bang Mi-an-ma, Cộng hòa Phi-líp-pin, Cộng hòa Xinh-ga-po, Vương quốc Thái Lan và Cộng hòa xã hội c--hủ nghĩa Việt Nam, các Quốc gia Thành viên của Hiệp hội các Quốc gia Đông Nam Á (ASEAN) (dưới đây gọi riêng là "Bên ký kết" và gọi chung là "các Bên ký kết");

NHẮC LẠI Hiệp định khung ASEAN về Tạo thuận lợi cho hàng hóa quá cảnh ký ngày 16 tháng 12 năm 1998 tại Hà Nội, Việt Nam (dưới đây gọi là "Hiệp định");

THỪA NHẬN rằng các Điều 18, và 25 của Hiệp định quy định về việc ký kết các Nghị định thư thực hiện theo đó các Nghị định thư này sẽ là những phần không tách rời của Hiệp định;

NHẮC LẠI rằng Hệ thống Quá cảnh Hải quan ASEAN nhằm tiến tới việc xây dựng Cộng đồng Kinh tế ASEAN như được quy định tại Kế hoạch tổng thể thực hiện Cộng đồng Kinh tế ASEAN;

MONG MUỐN khuyến khích và tạo thuận lợi cho các hoạt động vận tải liên quốc gia và quá cảnh giữa các Bên ký kết;

NHẮC LẠI rằng việc ký kết Nghị định thư này sẽ tạo điều kiện cho thương mại quá cảnh hiệu quả và hiệu lực giữa các Bên ký kết;

ĐÃ NHẤT TRÍ như sau:

Điều 1
Các định nghĩa

Nhằm cho mục đích của Nghị định thư này:

a) "Hệ thống quá cảnh Hải quan ASEAN" hoặc "ACTS" là hệ thống vận tải quá cảnh Hải quan cho vận tải quá cảnh dưới sự kiểm tra giám sát hải quan nhằm tạo thuận lợi cho việc di chuyển hàng hóa qua lãnh thổ của một hoặc nhiều Bên ký kết theo Nghị định thư này, khi việc di chuyển đi qua một hay nhiều chỉ là một phần của toàn bộ hành trình bắt đầu và kết thúc ngoài biên giới của một hoặc nhiều Bên ký kết có lãnh thổ mà hàng hóa đi qua.
b) "Thủ tục ACTS" là các quy tắc và thủ tục quản lý ACTS như được quy định tại Nghị định thư này và Phụ lục của Nghị định thư này.
c) "Các cơ quan có thẩm quyền" là cơ quan Hải quan hoặc bất kỳ cơ quan nào khác chịu trách nhiệm thực hiện các điều khoản của Nghị định thư này
d) "Hải quan" là các cơ quan Hải quan của các Bên ký kết;
e) "Nợ thuế Hải quan" là thuế hải quan, thuế khác và phí mà có thể phát sinh liên quan đến hàng hóa được đặt dưới thủ tục ACTS;
f) "Cơ quan Hải quan tại điểm đi" là bất kỳ cơ quan Hải quan nào mà tại đó một hoạt động quá cảnh Hải quan bắt đầu;
g) "Cơ quan Hải quan tại điểm đến" là bất kỳ cơ quan Hải quan nào mà tại đó hoạt động quá cảnh Hải quan kết thúc;

h) "Cơ quan Hải quan quá cảnh" là cơ quan Hải quan tại điểm đi từ hoặc vào một Bên ký kết trong một hoạt động quá cảnh.
i) "Tờ khai quá cảnh Hải quan" là tờ khai được Người quá cảnh hàng hóa nộp cho cơ quan Hải quan tại điểm đi để đặt hàng hóa dưới thủ tục ACTS;
j) "Các kỹ thuật xử lý dữ liệu" là việc đưa thông tin được yêu cầu để hoàn thành các thủ tục liên quan vào các hệ thống xử lý dữ liệu của các cơ quan có thẩm quyền hoặc việc trao đổi các thông điệp tiêu chuẩn điện tử với các các cơ quan có thẩm quyền;
k) "Người bảo lãnh" là bất kỳ thể nhân hoặc pháp nhân thứ ba nào cam kết bằng văn bản về việc thanh toán cùng hoặc riêng biệt với người quá cảnh hàng hóa cho bất kỳ khoản nợ thuế nào có thể có theo khoản tiền được bảo lãnh ;
l) "Cơ quan bảo lãnh" là (các) cơ quan được một Bên ký kết chỉ định để tiến hành các công việc tại nước đó liên quan đến việc ủy quyền cho các nhà bảo lãnh và giám sát các bảo lãnh cho hoạt động quá cảnh;
m) "Người quá cảnh hàng hóa" là người đặt hàng hóa dưới thủ tục ACTS, ngay cả khi việc đó được tiến hành bởi một người đại diện được ủy quyền;
n) "Hoạt động quá cảnh" là việc vận chuyển hàng hóa từ một cơ quan Hải quan tại điểm đi đến một cơ quan Hải quan tại điểm đến dưới thủ tục ACTS.

Điều 2
Phạm vi áp dụng

Theo Điều 18.1. của Hiệp định, các Bên ký kết dưới đây nhất trí xây dựng ACTS và áp dụng các điều khoản của Nghị định thư này đối với việc quá cảnh Hải quan của hàng hóa trong lãnh thổ của Bên.

Điều 3
Các Điều khoản chung

1. Không kể đến các khoản 2 và 3 của Điều này, mỗi Bên ký kết phải cho phép hàng hóa được vận chuyển qua lãnh thổ của mình dưới thủ tục ACTS.
2. Các Bên ký kết có thể cấm và/hoặc hạn chế việc sử dụng thủ tục ACTS đối với các hàng hóa nhất định khi việc đó nhằm để đảm bảo đạo đức cộng đồng, chính sách hoặc an ninh cộng đồng, bảo vệ sức khỏe và cuộc sống của con người, động hoặc thực vật, bảo vệ tài sản quốc gia, giá trị thẩm mỹ, lịch sử hoặc khảo cổ học hoặc bảo vệ quyền sở hữu trí tuệ hoặc thương mại.
3. Sau khi ký Nghị định thư này, danh mục hàng hóa cấm và/hoặc hạn chế của mỗi Bên ký kết phải được quy định tại một Phụ lục của Nghị định thư này. Mỗi Bên ký kết có thể sửa đổi danh mục hàng hóa cấm và/hoặc hạn chế bằng cách thông báo kịp thời cho Tổng thư ký ASEAN về sự thay đổi đó. Tổng thư ký ASEAN phải kịp thời thông báo Phụ lục cập nhật cho các Bên ký kết.
4. Hàng hóa được đưa vào thủ tục ACTS không phải chịu thuế, thuế khác ngoại trừ các khoản phí cho việc vận chuyển hoặc các khoản tương ứng với các chí phí hành chính phát sinh từ việc quá cảnh hoặc chi phí dịch vụ phải nộp, miễn là phải tuân theo các quy định của ACTS và phải đáp ứng yêu cầu bảo lãnh theo quy định tại Điều 5 của Nghị định thư này. Tuy nhiên, quy định này không ngăn cản việc:
   a) thu thuế và thuế khác tại nước xuất khẩu khi thuế và thuế khác phát sinh do hàng hóa đó được xuất khẩu dưới thủ tục quá cảnh hoặc dưới thủ tục xuất khẩu quốc gia, hoặc
   b) thu thuế và thuế khác ở nước đích khi hoạt động quá cảnh hải quan kết thúc và hàng hóa được thông quan để tiêu dùng nội địa.
5. Các điều kiện cần được đáp ứng và các quy trình hải quan được áp dụng đối với một hoạt động quá cảnh phải được quy định cụ thể trong luật pháp quốc gia và/hoặc các thông báo hành chính được ban hành bởi các cơ quan có thẩm quyền.

6. Theo quy tắc chung, hàng hóa đặt dưới thủ tục ACTS sẽ được miễn:
   a) Kiểm tra Hải quan thực tế thông thường trong hành trình ngoại trừ việc kiểm tra niêm phong và kiểm tra bằng các phương pháp không thâm nhập;
   b) Áp tải Hải quan; và
   c) Yêu cầu cung cấp bất kỳ bảo lãnh hoặc cam kết nào bên cạnh các yêu cầu đã được quy định theo Nghị định thư này và Phụ lục kỹ thuật của Nghị định thư.
7. Các Bên ký kết sẽ thúc đẩy việc sử dụng các hệ thống công nghệ thông tin và truyền thông và kỹ thuật quản lý rủi ro liên quan đến tất cả các quy định được đưa ra để quản lý ACTS nhằm đảm bảo một môi trường quản lý hiệu quả nhất cho cả Hải quan và doanh nghiệp.

Điều 4
Tờ khai quá cảnh Hải quan

1. Tờ khai quá cảnh Hải quan phải được thực hiện bởi Người quá cảnh hàng hóa hoặc đại diện được ủy quyền của người này cho hàng hóa chuẩn bị đưa vào thủ tục ACTS.
2. Tờ khai quá cảnh hải quan và các chứng từ đi kèm quá cảnh cho các mục đích của thủ tục ACTS phải tuân theo Phụ lục kỹ thuật của Nghị định thư này.

Điều 5
Bảo lãnh nợ thuế Hải quan

1. Nhằm đảo bảo việc thanh toán nợ thuế Hải quan có thể phát sinh liên quan đến hàng hóa được đặt dưới thủ tục ACTS, và ngoại trừ được quy định khác, một hoạt động quá cảnh phải được đảm bảo bằng bảo lãnh có giá trị cho tất cả các Bên ký kết tham gia vào hoạt động đó.
2. Người quá cảnh hàng hóa phải có bảo lãnh và mức bảo lãnh tối đa không được vượt quá số nợ thuế Hải quan có thể phải nộp.
3. Người bảo lãnh phải cư trú và được chấp nhận bởi cơ quan bảo lãnh tại Bên ký kết mà bảo lãnh được cung cấp. Người bảo lãnh phải cung cấp một địa chỉ giao dịch tại lãnh thổ của mỗi Bên ký kết liên quan đến hoạt động quá cảnh đó. Trong trường hợp người bảo lãnh không có địa chỉ giao dịch, người bảo lãnh phải chỉ định một đại lý tại mỗi Bên ký kết liên quan đến hoạt động quá cảnh đó.

Điều 6
Bất thường xảy ra trên chặng đường quá cảnh

Trong trường hợp hàng hóa bị mất mát hoặc bị phá huỷ, niêm phong quá cảnh bị hư hỏng hoặc bất kỳ bất thường hoặc rủi ro nào có thể ảnh hưởng đến khả năng tuân thủ theo thủ tục ACTS, Người quá cảnh hàng hóa, người kinh doanh dịch vụ vận tải hoặc những người khác có kiểm soát đối với hàng hóa phải thông báo sự việc ngay lập tức cho các cơ quan có thẩm quyền của Bên ký kết mà phương tiện vận tải đang ở trên lãnh thổ của Bên ký kết đó. Khi đó, các cơ quan này phả áp dụng các quy tắc và thủ tục đối với các trường hợp như vậy căn cứ theo với Phụ lục kỹ thuật của Nghị định thư này.

Điều 7
Những vi phạm

1. Mỗi Bên ký kết có quyền tạm thời hoặc vĩnh viễn loại trừ việc sử dụng ACTS của bất kỳ thể nhân hoặc pháp nhân nào vi phạm nghiêm trọng luật và các quy định hải quan hoặc các luật liên quan khác hoặc các quy định áp dụng đối với vận chuyển hàng hóa quốc tế khi các cơ quan có thẩm quyền có căn cứ xác minh hành vi vi phạm đó đã xảy ra.
2. Bất kỳ vi phạm nào phát hiện liên quan đến một hoạt động quá cảnh sẽ được xử lý phù hợp với luật pháp quốc gia của Bên ký kết có liên quan.

Điều 8
Các thủ tục đơn giản hóa

1. Các cơ quan có thẩm quyền của Bên ký kết mà tại lãnh thổ của Bên ký kết này đơn xin ủy quyền được đưa, có thể ủy quyền cho các doanh nghiệp nhất định sử dụng các thủ tục đơn giản hóa cho các hoạt động quá cảnh.
2. Trách nhiệm của các doanh nghiệp được ủy quyền cùng với những thủ tục đơn giản hóa được quy định tại Phụ lục kỹ thuật của Nghị định thư này.

Điều 9
Hỗ trợ hành chính và thu hồi thuế

Các cơ quan có thẩm quyền của các Bên ký kết sẽ hỗ trợ lẫn nhau phù hợp với luật pháp quốc gia liên quan đến việc thực hiện các yêu cầu và điều tra và/hoặc thu hồi thuế khi khoản thuế đó phát sinh liên quan đến một hoạt động quá cảnh.

Điều 10
Các sắp xếp thể chế

1. Hội nghị Tổng cục trưởng Hải quan ASEAN sẽ chịu trách nhiệm theo dõi, rà soát, điều phối và giám sát tất cả các lĩnh vực liên quan đến việc thực hiện Nghị định thư này một cách có hiệu lực. Hội nghị Tổng cục trưởng Hải quan ASEAN có thể chỉ định các nhóm làm việc hoặc các ủy ban liên quan để hỗ trợ trong quá trình thực hiện các trách nhiệm của mình theo Nghị định thư này.
2. Ban Thư ký ASEAN sẽ cung cấp hỗ trợ hành chính cần thiết cho Hội nghị Tổng cục trưởng Hải quan ASEAN trong việc thực hiện các chức năng và hoàn thành nhiệm vụ của mình theo Nghị định thư này.
3. Tất cả những sửa đổi đối với Phụ lục kỹ thuật của Nghị định thư này phải được phê duyệt của Hội nghị Tổng cục trưởng Hải quan ASEAN. Những sửa đổi như vậy phải được đính kèm với Nghị định thư và là một phần không tách rời của Nghị định thư.

Điều 11
Các quy định khác

1. Mỗi Bên ký kết phải sẽ tiến hành các biện pháp thích hợp để đảm bảo rằng các quy định của Nghị định thư này được áp dụng hiệu quả và hài hòa, trên cơ sở xem xét nhu cầu giảm thiểu những quy trình áp dụng đối với bất kỳ bên nào sử dụng thủ tục ACTS và nhu cầu có được những giải pháp phù hợp giữa các Bên cho bất kỳ khó khăn nào phát sinh trong quá trình thực hiện các quy định này.
2. Các Bên ký kết, trong phạm vi có thể và theo luật pháp quốc gia mình, sẽ cung cấp cho nhau bất kỳ thông tin và các biện pháp nào tác động đến việc thực hiện Nghị định thư này.

Điều 12
Các điều khoản cuối cùng

1. Nghị định thư này phải được nộp lưu chiểu cho Tổng Thư ký ASEAN và Tổng Thư ký ASEAN phải nhanh chóng cung cấp bản sao có chứng thực tới mỗi Bên ký kết.
2. Nghị định thư này cùng với Phụ lục và Phụ lục kỹ thuật của Nghị định thư là một phần không thể tách rời của Hiệp định. Trong trường hợp mâu thuẫn hoặc trái ngược, Hiệp định có giá trị cao hơn.

3. Nghị định thư này sẽ được phê chuẩn hoặc chấp thuận bởi các Bên ký kết. Văn bản Phê chuẩn hoặc Chấp nhận phải được nộp lưu chiểu cho Tổng Thư ký ASEAN và Tổng Thư ký ASEAN phải thông báo kịp thời cho mỗi Bên ký kết về việc lưu chiểu này.
4. Nghị định thư này sẽ có hiệu lực kể từ khi tất cả các Bên ký kết đã nộp lưu chiểu các Văn bản Phê chuẩn hoặc Chấp thuận cho Tổng Thư ký ASEAN.
5. Không có bảo lưu nào được thực hiện đối với Nghị định thư này tại thời điểm ký hay phê chuẩn hay chấp thuận.
6. Bất kỳ sửa đổi nào đối với Nghị định thư này, ngoại trừ việc sửa đổi đối với Phụ lục và Phụ lục kỹ thuật theo quy định tại khoản 3 Điều 3 và khoản 3 Điều 10 của Nghị định thư này, phải được thực hiện trên cơ sở đồng thuận của tất cả các Bên ký kết.

DƯỚI SỰ CHỨNG KIẾN, những người ký dưới đây, đã được ủy quyền hợp pháp bởi các Chính phủ, đã ký Nghị định thư 7 về Hệ thống Quá cảnh Hải quan để thực hiện Hiệp định khung ASEAN về Tạo thuận lợi cho Hàng hóa quá cảnh.

Làm tại Băng Cốc, Thái Lan vào ngày 24 tháng 2 năm 2015 bằng một bản duy nhất bằng tiếng Anh.

Thay mặt Chính phủ Bru-nây

(Đã ký)

PEHIN DATO ABD RAHMAN IBRAHIM

Bộ trưởng Tài chính II tại Văn phòng Chính phủ

Thay mặt Chính phủ Vương quốc Căm-pu-chia

KEAT CHON

(Đã ký)

Thứ trưởng, Bộ Kinh tế và Tài chính

Thay mặt Chính phủ Cộng hòa In-đô-nê-xi-a

(Đã ký)

AGUS D.W. MARTOWARDOJO

Bộ trưởng Tài chính

Thay mặt Chính phủ Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Lào

(Đã ký)

SANTIPHAB PHOMVIHANE

Thứ trưởng Tài chính

Thay mặt Chính phủ Ma-lai-xi-a

(Đã ký)

DATO' SERI AHMAD HUSNI MOHAMAD HANADZLAH

Bộ trưởng Tài chính II

Thay mặt Chính phủ Cộng hòa Liên bang Mi-an-ma

(Đã ký)

U WIN SHEIN

Bộ trưởng Liên bang, Bộ trưởng Tài chính và Ngân sách

Thay mặt Chính phủ Cộng hòa Phi-líp-pin

(Đã ký)

CESAR V. PURISIMA

Bộ trưởng Tài chính

Thay mặt Chính phủ Cộng hòa Xinh-ga-po

(Đã ký)

THARMAN SHANMUGARATNAM

Phó Thủ tướng kiêm Bộ trưởng Tài chính

Thay mặt Chính phủ Vương quốc Thái Lan

(Đã ký)

SOMMAI PHASEE

Bộ trưởng Tài chính

Thay mặt Chính phủ Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam

(Đã ký)

TRUONG CHI TRUNG

Thứ trưởng Tài chính

PHỤ LỤC KỸ THUẬT

CÁC QUY TẮC VÀ THỦ TỤC QUÁ CẢNH HẢI QUAN ASEAN

PHẦN 1
CÁC ĐIỀU KHOẢN VÀ THỦ TỤC CHUNG

Điều 1
Phạm vi

Theo quy định tại Nghị định thư 7 về "Hệ thống quá cảnh Hải quan", Phụ lục này đề ra các quy tắc và thủ tục quản lý Hệ thống Quá cảnh Hải quan ASEAN (ACTS).

Điều 2
Nghĩa vụ của Người quá cảnh hàng hóa

1. Khi đặt hàng hóa dưới thủ tục ACTS, Người quá cảnh hàng hóa phải chịu trách nhiệm thanh toán bất kỳ khoản nợ thuế hải quan có thể phải nộp do bất thường xảy ra trước khi kết thúc hoạt động quá cảnh. Trách nhiệm này áp dụng ngang bằng khi hàng hóa đã được đặt dưới thủ tục ACTS bởi người đại diện hợp pháp của Người quá cảnh hàng hóa.
2. Người quá cảnh hàng hóa phải được yêu cầu:
   a) xuất trình hàng hóa cùng với các chứng từ cần thiết, tại cơ quan Hải quan tại điểm đến trong thời hạn được quy định, trừ khi việc ủy quyền kết thúc thủ tục ACTS tại trụ sở của doanh nghiệp đã được cho phép theo Điều 41 của Phụ lục này;
   b) xuất trình cho các cơ quan thẩm quyền, trên cơ sở yêu cầu và trong thời hạn quy định, tất cả các chứng từ và các thông tin khác liên quan đến hoạt động quá cảnh.
   c) tuân thủ theo các quy định liên quan đến ACTS.
3. Các khoản 1 và 2 của Điều này cũng áp dụng đối với người chuyên chở hoặc pháp nhân hoặc thể nhân khác chấp nhận hàng hóa và đã biết là hàng hóa đó đang được vận chuyển theo thủ tục ACTS.

Điều 3
Niêm phong

1. Theo quy tắc chung, hàng hóa quá cảnh sẽ được bảo đảm bằng cách niêm phong:
   a) Chỗ chứa hàng hóa, khi phương tiện vận tải đã được cơ quan có thẩm quyền chấp thuận bởi các theo các quy định liên quan và/hoặc những chỗ khác được cơ quan Hải quan tại điểm đi công nhận phù hợp cho việc niêm phong; hoặc
   b) từng kiện hàng riêng lẻ trong các trường hợp khác.
2. Phương tiện vận tải có thể được công nhận phù hợp cho việc niêm phong với điều kiện:
   a) niêm phong có thể gắn được một cách dễ dàng và chắc chắn trên phương tiện đó;
   b) phương tiện phải rất chắc chắn để không hàng hóa nào có thể được di chuyển hoặc đưa ra khỏi phương tiện đó mà không để lại dấu vết rõ ràng của việc xâm phạm hoặc không phải gỡ bỏ niêm phong;
   c) không chứa những khoảng trống kín để có thể giấu hàng hóa vào đó; và
   d) những chỗ dành cho việc chứa hàng phải dễ dàng tiếp cận để các cơ quan có thẩm quyền tiến hành kiểm tra.
3. Căn cứ vào mô tả đầy đủ của hàng hóa để đảm bảo việc nhận diện một cách dễ dạng, cơ quan Hải quan tại điểm đi có thể miễn yêu cầu niêm phóng khi bản chất của hàng hóa đang được vận chuyển không thích hợp để làm việc đó.

PHẦN 2
SỬ DỤNG CÔNG NGHỆ THÔNG TIN

Điều 4
Áp dụng Trao đổi Dữ liệu Điện tử để Tạo thuận lợi cho hàng hóa quá cảnh

1. Không kể đến các trường hợp đặc biệt được đề cập tại khoản 2 của Điều 32 của Phụ lục này, các cơ quan có thẩm quyền của các Bên ký kết phải sử dụng công nghệ thông tin để quản lý rủi ro và đăng ký, kiểm soát, theo dõi và trao đổi dữ liệu liên quan đến thủ tục ACTS.
2. Theo khoản 1 của Điều này, các hệ thống được sử dụng cần bao gồm các biện pháp kiểm tra nguồn, tính xác thực và toàn vẹn của dữ liệu và bảo vệ dữ liệu khỏi sự phá hủy bất ngờ hoặc bất hợp pháp, hoặc mất mát bất ngờ, thay đổi hoặc truy cập không được phép.
3. Các cơ quan có thẩm quyền phải xây dựng và duy trì các cơ chế an ninh đầy đủ để đảm bảo việc vận hành hiệu lực, an toàn và tin cậy của các hệ thống điện tử cho ACTS.

Điều 5
Các thông điệp điện tử tiêu chuẩn cho việc kiểm soát hoạt động quá cảnh

1. Khi giải phóng hàng hóa, cơ quan Hải quan tại điểm đi phải chuyển các chi tiết trên tờ khai quá cảnh hải quan ASEAN cho cơ quan Hải quan tại điểm đến sử dụng thông điệp "Hồ sơ Đến Dự kiến" và cho các cơ quan Hải quan quá cảnh sử dụng thông điệp "Hồ sơ Quá cảnh Dự kiến"
2. Cơ quan Hải quan quá cảnh phải ghi lại việc vận chuyển hàng hóa trên cơ sở thông điệp "Hồ sơ Quá cảnh Dự kiến" nhận được từ cơ quan Hải quan tại điểm đi. Việc vận chuyển hàng hóa phải được thông báo cho cơ quan Hải quan tại điểm đi sử dụng thông điệp "thông báo qua biên giới". Thông báo này cũng có thể được sử dụng bởi các cơ quan Hải quan quá cảnh để xác định rằng hàng hóa sau đó đã được đưa vào đối tượng chịu sự giám sát của Hải quan.
3. Cơ quan Hải quan tại điểm đến sẽ sử dụng thông điệp "Thông báo Đến" để thông báo cho cơ quan Hải quan tại điểm đi về việc hàng hóa đến. Thông điệp này phải được chuyển đi không muộn hơn ngày mà hàng hóa đang được xuất trình cho cơ quan Hải quan tại điểm đến. Cơ quan Hải quan tại điểm đến có thể giữ một bản sao của chứng từ đi kèm quá cảnh khi cần.
4. Khi hoạt động quá cảnh kết thúc tại trụ sở của doanh nghiệp được cho phép theo Điều 41 của Phụ lục này, cơ quan Hải quan tại điểm đến liên quan phải được thông báo về việc hàng hóa đến trước khi hàng hóa được dỡ xuống.
5. Khi cơ quan bảo lãnh và cơ quan Hải quan tại điểm đi được đặt tại các lãnh thổ của các Bên tham gia khác nhau, các thông điệp được sử dụng cho việc trao đổi dữ liệu bảo lãnh phải được xác định trên cơ sở đồng thuận giữa các Bên ký kết.
6. Trừ khi có quy định khác, cơ quan Hải quan tại điểm đến phải chuyển thông điệp "Kết quả Kiểm soát" cho cơ quan Hải quan tại điểm đi không muộn hơn 2 ngày sau khi hàng hóa được xuất trình cho cơ quan đó.

PHẦN 3
BẢO LÃNH

Điều 6
Bảo lãnh chung

1. Người quá cảnh hàng hóa phải được yêu cầu cung cấp bảo lãnh để bảo đảm cho việc thanh toán nợ thuế hải quan có thể phát sinh liên quan đến hàng hóa được đặt dưới thủ tục ACTS trừ khi được miễn bảo lãnh theo quy định tại khoản 8 của Điều 11 của Phụ lục này.

2. Bảo lãnh này có thể là:
   (a) Bảo lãnh một hành trình cho một hoạt động quá cạnh đơn lẻ; hoặc
   (b) Bảo lãnh nhiều hành trình cho một số hoạt động quá cảnh.
3. Nhà bảo lãnh phải được thiết lập tại lãnh thổ của Bên ký kết mà bảo lãnh được cung cấp và được chấp thuận bởi cơ quan bảo lãnh. Người bảo lãnh phải đưa ra một địa chỉ giao dịch tại các lãnh thổ của mỗi mỗi Bên ký kết tham gia vào hoạt động quá cảnh mà người này hoạt động với tư cách người bảo lãnh. Trong trường hợp người bảo lãnh không có địa chỉ giao dịch, người bảo lãnh phải chỉ định một người đại lý tại các lãnh thổ của mỗi Bên ký kết tham gia vào hoạt động quá cảnh đó.
4. Cơ quan bảo lãnh sẽ từ chối chấp nhận một người bảo lãnh mà không tỏ ra có khả năng đảm bảo được việc thanh toán trong thời hạn quy định bất kỳ khoản nợ thuế Hải quan nào có thể phát sinh tới mức tối đa được bảo lãnh.
5. Các bảo lãnh một hành trình phải tuân theo các định dạng sẽ được các Bên ký kết nhất trí.
6. Các bảo lãnh nhiều hành trình phải tuân theo các định dạng sẽ được các Bên ký kết nhất trí.
7. Trách nhiệm của người bảo lãnh phải dựa trên việc chấp nhận cam kết bảo lãnh của cơ quan bảo lãnh. Trách nhiệm đó sẽ có hiệu lực từ ngày tờ khai quá cảnh hải quan mà người đó bảo lãnh được cơ quan Hải quan tại điểm đi chấp thuận.
8. Đối với bảo lãnh một hoặc nhiều hành trình, trách nhiệm của người bảo lãnh được giới hạn ở khoản tối đa được đưa ra trong bảo lãnh đó.
9. Cơ quan bảo lãnh phải giữ được bằng chứng về việc mình đã chấp nhận bảo lãnh của nhà bảo lãnh và thông báo điều này cho các cơ quan Hải quan tại điểm đi dưới hình thức điện tử khi có yêu cầu.
10. Cơ quan bảo lãnh sẽ dừng chấp thuận bảo lãnh của nhà bảo lãnh nếu các điều kiện đưa ra tại thời điểm ban hành không còn được đáp ứng nữa.
11. Tất cả các Bên ký kết phải được phép trình bày những mối quan ngại về khả năng một người bảo lãnh có thể hoàn thành nghĩa vụ bảo lãnh và đưa ra những minh chứng hợp lý cho cơ quan bảo lãnh liên quan mà dựa theo những minh chứng đó người bảo lãnh có thể bị thu hồi quyền bảo lãnh.

Điều 7
Các bảo lãnh một hành trình

1. Một bảo lãnh một hành trình phải bảo đảm cho toàn bộ số nợ thuế hải quan phải nộp sẽ phát sinh trong một hoạt động quá cảnh liên quan, khoản này sẽ được tính toán dựa trên các mức thuế suất hải quan, thuế khác và phí cao nhất áp dụng đối với hàng hóa tại các lãnh thổ có hoạt động quá cảnh đi qua.
2. Các chứng từ bảo lãnh một hành trình có thể được cung cấp theo (các) hình thức dưới đây:
   (a) Đặt cọc tiền tại cơ quan bảo lãnh;
   (b) Các hóa đơn bảo lãnh được Người bảo lãnh phát hành cho Người quá cảnh hàng hóa;
   (c) Cam kết bảo lãnh được đưa ra bởi người bảo lãnh được ủy quyền.

(Các) mẫu bảo lãnh có thể chấp nhận được sẽ được quyết định bởi cơ quan bảo lãnh tại lãnh thổ của Bên ký kết nơi có cơ quan Hải quan tại điểm đi có trụ sở ở đó.

Điều 8

Đặt cọc tiền

1. Trị giá đặt cọc phải tương đương với trị giá của tổng số nợ thuế hải quan có thể phát sinh.
2. Tiền đặc cọc có thể là đồng tiền của nước đi hoặc thông qua bất kỳ hình thức thanh toán nào được cơ quan bảo lãnh của nước đó công nhận và được nộp phù hợp với các quy định hiện hành của nước đi.
3. Các bảo lãnh một hành trình dưới hình thức tiền đặt cọc sẽ có giá trị cho tất cả các Bên ký kết.
4. Tiền đặt cọc có thể được các cơ quan bảo lãnh trả lại khi các hoạt động quá cảnh mà số tiền đặt cọc đó có liên quan đã được kết thúc.

Điều 9
Các chứng từ bảo lãnh một hành trình

1. Người quá cảnh hàng hóa có thể sử dụng các hóa đơn bảo lãnh một hành trình do Người bảo lãnh phát hành.
2. Người quá cảnh hàng hóa sẽ gửi cho cơ quan bảo lãnh hóa đơn bảo lãnh một hành trình theo giá trị của tổng số nợ thuế Hải quan có thể phát sinh.
3. Người bảo lãnh phải chỉ ra trên hóa đơn một hành trình lãnh thổ của các Bên ký kết mà hóa đơn này có giá trị, thời hạn hiệu lực của hóa đơn đó và ngày cuối cùng mà chứng từ có thể được sử dụng và thời hạn này không được quá chín mươi ngày kể từ ngày hóa đơn được phát hành.
4. Cho dù hóa đơn bảo lãnh đã được chấp thuận bởi cơ quan Hải quan tại điểm đi vào hoặc trước ngày cuối cùng của hiệu lực, hóa đơn đó vẫn có giá trị cho đến khi hoạt động quá cảnh liên quan tới hóa đơn đó kết thúc.
5. Các hóa đơn bảo lãnh một hành trình phải được đánh số duy nhất và tuân theo một định dạng sẽ được các Bên ký kết nhất trí.
6. Người bảo lãnh phải cung cấp cho cơ quan bảo lãnh các chi tiết được yêu cầu về các hóa đơn mà người này phát hành.

Điều 10
Sử dụng bảo lãnh một hành trình

1. Một người bảo lãnh có thể đưa ra bảo lãnh một hành trình để bảo lãnh cho một hoạt động quá cảnh đơn lẻ.
2. Bảo lãnh một hành trình phải tuân theo một định dạng sẽ được các Bên ký kết nhất trí và phải bao gồm tên của Người quá cảnh hàng hóa và trị giá của bảo lãnh này phải tương đương với giá trị của tổng số nợ thuế hải quan có thể phát sinh.
3. Mỗi bảo lãnh một hành trình phải được đệ trình cho cơ quan bảo lãnh và bản sao của bảo lãnh sẽ được lưu giữ bởi cơ quan Hải quan tại điểm đi.
   Khi kết thúc hoạt động quá cảnh, bảo lãnh một hành trình phải được hủy bỏ và người bảo lãnh sẽ được thông báo về việc hủy bỏ đó.

Điều 11
Bảo lãnh nhiều hành trình

1. Người quá cảnh hàng hóa có thể sử dụng bảo lãnh nhiều hành trình trên cơ sở một khoản tham chiếu. Khoản tham chiếu này phải tương đương với số nợ thuế hải

quan có thể phát sinh liên quan đến hàng hóa mà Người quá cảnh hàng hóa đặt dưới thủ tục ACTS trong một khoảng thời gian ít nhất là nhất là bảy ngày.

2. Cơ quan bảo lãnh liên quan phải quy định khoản tham chiếu này cùng với Người quá cảnh hàng hóa có tính đến:
   a) thông tin của hàng hóa mà người này đã tiến hành giao dịch trước đấy và/hoặc ước tính số lượng lô hàng và trị giá nợ thuế hải quan của hàng hóa mà người này dự định đặt dưới thủ tục ACTS; và
   b) các mức thuế suất hải quan, thuế khác và phí cao nhất áp dụng tại các nước quá cảnh.
3. Cơ quan bảo lãnh phải rà soát khoản tham chiếu này ít nhất một năm một lần, sử dụng thông tin nhận được từ các cơ quan Hải quan tại điểm đi, và phải điều chỉnh khoản tham chiếu này nếu thấy cần thiết.
4. Người quá cảnh hàng hóa phải thông báo cho cơ quan bảo lãnh khi khoản tham chiếu này xuống dưới mức đủ để đảm bảo cho các hoạt động quá cảnh hiện tại hoặc dự kiến của mình.
5. Khoản sẽ được bảo đảm trong một bảo lãnh nhiều hành trình phải tương đương với khoản tham chiếu đề cập ở khoản 1 của Điều này.
6. Người quá cảnh hàng hóa thỏa mãn các tiêu chí liên quan đến kinh nghiệm, sự tin cậy, khả năng về tài chính có thể được phép đưa ra bảo lãnh với số tiền bảo lãnh ít hơn hoặc có thể được miễn bảo lãnh trên cơ sở thỏa thuận của các Bên ký kết liên quan đến hoạt động quá cảnh.
7. Số tiền bảo lãnh có thể được giảm xuống còn
   (a) 50% của khoản tham chiếu khi Người quá cảnh hàng hóa chứng tỏ được rằng mình có đủ kinh nghiệm về thủ tục hải quan.
   (b) 25% của khoản tham chiếu khi người bảo lãnh chứng tỏ được rằng mình có đủ kinh nghiệm về thủ tục hải quan và hợp tác chặt chẽ với các cơ quan có thẩm quyền.
8. Miễn bảo lãnh có thể được đưa ra khi Người quá cảnh hàng hóa chứng tỏ được rằng mình đáp ứng các tiêu chí quy định tại Điều 15 của Phụ lục này và thông thạo về các hoạt động vận tải và có đủ nguồn lực tài chính để hoàn thành các nghĩa vụ của mình.
9. Khi áp dụng các khoản nêu trên tất cả các Bên ký kết phải xem xét đến:
   (a) thông tin Người quá cảnh hàng hóa cung cấp trong các mẫu đơn tiêu chuẩn theo một định dạng sẽ được các Bên ký kết nhất trí; và
   (b) bất kỳ ý kiến nào nhận được từ các Bên ký kết khác theo quy định tại khoản 7 của Điều 16 của Phụ lục này.

Điều 12
Sử dụng bảo lãnh nhiều hành trình

1. Bảo lãnh nhiều hành trình phải được đưa ra bởi người bảo lãnh.
2. Cơ quan bảo lãnh phải phát hành cho Người quá cảnh hàng hóa một hoặc nhiều giấy chứng nhận bảo lãnh nhiều hành trình theo một định dạng sẽ được các Bên ký kết nhất trí để người quá cảnh hàng hóa đưa ra bằng chứng về việc mình có nắm giữ một bảo lãnh nhiều hành trình.
3. Khi dữ liệu bảo lãnh được trao đổi giữa cơ quan bảo lãnh và cơ quan Hải quan tại điểm đi bằng việc sử dụng công nghệ thông tin và truyền thông, các chi tiết của giấy chứng nhận bảo lãnh phải được đưa vào tờ khai quá cảnh Hải quan và được in trên chứng từ đi kèm quá cảnh.

4. Trong trường hợp không có trao đổi dữ liệu điện tử, giấy chứng nhận phải được Người quá cảnh hàng hóa xuất trình cho cơ quan Hải quan tại điểm đi.

Điều 13
Trách nhiệm của người bảo lãnh

1. Người bảo lãnh sẽ phải thanh toán nợ thuế hải quan phát sinh theo luật pháp hải quan và các luật và các quy định khác có liên quan của Bên ký kết mà tại đó một bất thường liên quan đến một hoạt động quá cảnh đã được phát hiện. Người bảo lãnh sẽ chịu trách nhiệm thanh toán số nợ trên riêng hoặc cùng với người quá cảnh hàng hóa.
2. Trách nhiệm của người bảo lãnh sẽ bắt đầu khi tờ khai quá cảnh hải quan mà người đó bảo lãnh được chấp nhận bởi cơ quan Hải quan tại điểm đi và phải được chuyển cho các cơ quan có thẩm quyền của Bên ký kết đó. Người bảo lãnh sẽ tự động chịu trách nhiệm trước các cơ quan có thẩm quyền của mỗi Bên ký kết kế tiếp tại thời điểm hàng hóa vào lãnh thổ của mỗi Bên ký kết kế tiếp.
3. Theo khoản 8 Điều 6 của Phụ lục này, trách nhiệm của người bảo lãnh không chỉ bao gồm đối với hàng hóa được khai báo trên tờ khai quá cảnh hải quan mà còn bao gồm bất kỳ hàng hóa hợp pháp nào khác có thể được chứa trong các khoang chứa hàng thông thường của phương tiên vận tải đường bộ hoặc công-ten-nơ mà đáng lẽ ra phải được khai báo. Trách nhiệm này không mở rộng đối với bất kỳ hàng hóa nào khác.

4. Khi hoạt động quá cảnh chưa được hoàn thành, các cơ quan có thẩm quyền của Bên ký kết mà tại đó bất thường được phát hiện phải:
   a. trong thời hạn chín mươi ngày kể từ ngày tờ khai quá cảnh hải quan được cơ quan Hải quan tại điểm đi chấp nhận, thông báo cho người bảo lãnh về việc thủ tục chưa được hoàn thành; và
   b. trong vòng hai trăm bảy mươi kể từ ngày tờ khai quá cảnh hải quan được cơ quan Hải quan tại điểm đi chấp nhận, thông báo cho người bảo lãnh rằng anh ta được hoặc có thể được yêu cầu thanh toán nợ thuế hải quan mà anh ta chịu trách nhiệm phải trả với tư cách là người bảo lãnh cho hoạt động quá cảnh đó. Thông báo này phải bao gồm:
      (i) Số và ngày của tờ khai quá cảnh hải quan;
      (ii) Tên của cơ quan Hải quan tại điểm đi;
      (iii) Tên và địa chỉ của Người quá cảnh hàng hóa; và
      (iv) Số tiền phải nộp.
5. Người bảo lãnh phải được các cơ quan có thẩm quyền miễn khỏi các trách nhiệm liên quan đến hoạt động quá cảnh nếu một trong các thông báo quy định tại khoản 4 của Điều này không được gửi đến cho người bảo lãnh bằng văn bản trước khi hết thời hạn liên quan.
6. Khi một thông báo đã được ban hành theo quy định tại khoản 4 của Điều này, người bảo lãnh phải được cơ quan bảo lãnh thông báo về việc thu hồi nợ thuế hải quan hoặc kết thúc một hoạt động ACTS.
7. Khi các cơ quan có thẩm quyền của một Bên ký kết đã kết thúc một hoạt động ACTS thì không thể yêu cầu người bảo lãnh thanh toán nợ thuế trừ khi hoạt động quá cảnh đó kết thúc được thực chất bởi thông tin gian lận.
8. Khi người bảo lãnh không được thông báo về số nợ có thể phát sinh từ hoạt động quá cảnh kết thúc nhờ thông tin gian lận trong vòng một năm kể từ ngày tờ khai quá cảnh hải quan liên quan được chấp thuận bởi Hải quan tại nước đi, người bảo

lãnh trong bất kỳ trường hợp nào sẽ được miễn khỏi tất cả các trách nhiệm liên quan đến hoạt động quá cảnh đó.

9. Người bảo lãnh sẽ có thời hạn ba mươi ngày kể từ ngày yêu cầu thanh toán bằng văn bản được đưa ra để thanh toán cho các khoản phải trả. Số tiền đã thanh toán sẽ được hoàn lại cho người bảo lãnh nếu, trong vòng một năm kể từ ngày thanh toán, các cơ quan có thẩm quyền đã được chứng minh rằng không có bất thường nào xảy ra liên quan đến hoạt động quá cảnh đó.

Điều 14
Hủy bỏ và Thu hồi bảo lãnh

1. Các cơ quan có thẩm quyền phải thu hồi việc chấp nhận bảo lãnh của người bảo lãnh hoặc quyền được miễn bảo lãnh của Người quá cảnh hàng hóa nếu các điều kiện đưa ra tại thời điểm phát hành không còn được thỏa mãn. Việc thu hồi này sẽ có hiệu lực ngay lập tức.
2. Người bảo lãnh có thể hủy bỏ bảo lãnh của mình bất kỳ lúc nào. Việc hủy bỏ sẽ có hiệu lực vào ngày thứ mười bốn sau ngày quyết định hủy bỏ được thông báo bằng văn bản cho cơ quan bảo lãnh.
3. Việc thu hồi hoặc hủy bỏ sẽ không ảnh hưởng đến bất kỳ nghĩa vụ nào phát sinh là kết quả của các hoạt động quá cảnh bắt đầu trước ngày mà việc thu hồi, hủy bỏ có hiệu lực.
4. Kể từ ngày mà việc thu hồi hoặc hủy bỏ có hiệu lực, bất kỳ giấy chứng nhận nào được phát hành trước ngày đó sẽ không có giá trị cho việc đặt hàng hóa dưới thủ tục ACTS và Người quá cảnh hàng hóa phải trả lại ngay các giấy chứng nhận mình đang nắm giữ cho cơ quan bảo lãnh.
5. Cơ quan bảo lãnh có liên quan phải thông báo cho mỗi Bên ký kết về các hành động tiến hành theo khoản 1 Điều này.

PHẦN 4
DOANH NGHIỆP QUÁ CẢNH ĐƯỢC ƯU TIÊN

Điều 15
Các tiêu chí chung

1. Để đủ điều kiện là doanh nghiệp quá cảnh được ưu tiên và được sử dụng các thủ tục đơn giản hóa, các điều kiện chung dưới đây phải được thỏa mãn:

   Người nộp đơn xin cấp quyền ưu tiên:

   a) phải được thành lập với văn phòng được đăng ký, trụ sở chính hoặc cơ sở doanh nghiệp cố định tại lãnh thổ của Bên ký kết nơi đơn xin ủy quyền được nộp; và

   b) phải thường xuyên sử dụng thủ tục ACTS, trong trường hợp lần đầu tiên xin ủy quyền, phải thể hiện được ý định làm việc đó;
2. Để đảm bảo việc quản lý đúng các thủ tục đơn giản hóa, ưu tiên chỉ có thể được đưa ra khi cá nhân liên quan lưu giữ được những báo cáo cho phép các cơ quan có thẩm quyền giám sát thủ tục và thực hiện việc kiểm soát hiệu quả.
3. Khi xem xét đơn, các cơ quan có thẩm quyền phải xem xét đến bất kỳ vi phạm luật hải quan hoặc luật thuế trong vòng 5 năm.

Điều 16
Đơn xin và quyết định để trở thành Doanh nghiệp Quá cảnh Ưu tiên

1. Một đơn xin được công nhận là doanh nghiệp quá cảnh được ưu tiên phải được làm bằng văn bản theo một mẫu sẽ được các Bên ký kết nhất trí và được ký và ghi rõ ngày tháng. Đơn này phải chỉ rõ tất cả các thủ tục đơn giản hóa mà doanh nghiệp xin.
2. Người nộp đơn xin được công nhận là doanh nghiệp quá cảnh được ưu tiên và được sử dụng các thủ tục đơn giản hóa liên quan sẽ có trách nhiệm về:
   a) tính chính xác của thông tin được cung cấp; và
   b) tính xác thực của các chứng từ đi kèm.
   Quyền ưu tiên khi được phát hiện là được cấp trên cơ sở thông tin sai hoặc thông tin bị xuyên tạc sẽ bị thu hồi với hiệu lực ngay lập tức.
3. Đơn xin phải được đệ trình cho các cơ quan có thẩm quyền của các Bên ký kết mà người làm đơn cư trú tại đó. Khi người làm đơn cư trú tại các lãnh thổ của nhiều hơn một Bên ký kết, người đó sẽ không bị cản trở trong việc đệ trình đơn tại các lãnh thổ của mỗi Bên ký kết mà người đó muốn.
4. Quyền ưu tiên đưa ra và đơn xin bị từ chối phải tuân theo các quy định hiện hành của các Bên ký kết.
5. Các quyết định từ chối tất cả hoặc một hoặc nhiều thủ tục đơn giản hóa được xin ưu tiên phải được đưa ra bằng văn bản và nêu rõ lý do từ chối.
6. Các quyết định đối với đơn xin cấp quyền ưu tiên, miễn là đơn xin có đầy đủ thông tin phải được đưa ra trong vòng chín mươi ngày kể từ ngày các cơ quan có thẩm quyền nhận được đơn.
7. Các quyết định phải được thông tin cho các Bên ký kết khác. Các quyết định như vậy phải được các Bên ký kết khác rà soát và cho ý kiến phản hồi trong thời hạn không quá ba mươi ngày kể từ ngày nhận được thông tin, trên cơ sở đó quyết định có thể được thay đổi hoặc giữ nguyên.

Điều 17
Quyền ưu tiên

1. Khi một đơn xin cấp quyền ưu tiên của Người quá cảnh hàng hóa thỏa mãn các tiêu chí tại Điều 15 của Phụ lục này, các cơ quan có thẩm quyền có thể công nhận Doanh nghiệp quá cảnh được ưu tiên với việc sử dụng một hoặc nhiều thủ tục đơn giản hóa dưới đây:
   (a) sử dụng bảo lãnh nhiều hành trình;
   (b) miễn khỏi yêu cầu xuất trình hàng hóa và phương tiện vận tải tại cơ quan Hải quan tại điểm đi;
   (c) sử dụng niêm phong đặc biệt được chứng nhận; và
   (d) sử dụng các thủ tục đơn giản khác được quyết định bởi các Bên ký kết.
2. Trừ khi được quy định khác, quyền ưu tiên được đưa ra để sử dụng các thủ tục đơn giản hóa quy định tại điểm 1(a) của Điều này phải áp dụng tại các lãnh thổ của tất cả các Bên ký kết. Các thủ tục đơn giản hóa ở các điểm 1(b) và 1(c) của Điều này sẽ áp dụng chỉ đối với các hoạt động quá cảnh bắt đầu tại lãnh thổ của Bên ký kết nơi quyền ưu tiên được cấp.
3. Bản gốc quyền ưu tiên có chữ ký và ngày tháng và một hoặc nhiều bản sao phải được đưa cho người nắm giữ quyền ưu tiên.

4. Quyền ưu tiên sẽ có giá trị kể từ ngày phát hành và chỉ ra các điều kiện liên quan đến việc sử dụng bất kỳ thủ tục đơn giản hóa được cho phép.

Điều 18
Sửa đổi, Từ bỏ hoặc Thu hồi quyền ưu tiên

1. Người nắm giữ quyền ưu tiên phải thông báo cho các cơ quan có thẩm quyền bất kỳ yếu tố nào phát sinh sau khi quyền ưu tiên đã được cấp có thể ảnh hưởng đến hiệu lực hoặc nội dung của quyền ưu tiên đó sau khi quyền ưu tiên đã được cấp.
2. Các cơ quan có thẩm quyền sẽ thu hồi hoặc sửa đổi quyền ưu tiên khi:
   (a) người nắm giữ quyền chỉ ra mong muốn từ bỏ quyền ưu tiên của mình;
   (b) một hoặc nhiều cam kết đưa ra tại thời điểm phát hành đã không hoặc không còn hiệu lực;
   (c) một yếu tố phát sinh sau khi quyền ưu tiên được cấp ảnh hưởng đến việc tiếp tục hoặc nội dung của quyền ưu tiên; hoặc
   (d) người nắm giữ quyền không hoàn thành nghĩa vụ của mình với tư cách là Doanh nghiệp quá cảnh được ưu tiên.
3. Trừ khi quyền ưu tiên được tự nguyện từ bỏ, người nắm giữ quyền ưu tiên phải được thông báo bằng văn bản các lý do cho bất kỳ quyết định sửa đổi hoặc thu hồi quyền ưu tiên.
4. Việc thu hồi hoặc sửa đổi quyền ưu tiên sẽ có hiệu lực kể từ ngày được chỉ ra trong thông báo bằng văn bản.

PHẦN 5
CÁC THỦ TỤC ĐƠN GIẢN HÓA

Điều 19
Miễn xuất trình hàng hóa tại cơ quan Hải quan tại điểm đi

1. Người quá cảnh hàng hóa đã được công nhận là doanh nghiệp quá cảnh được ưu tiên bao gồm quyền sử dụng bảo lãnh nhiều hành trình cũng có thể được phép tiến hành các hoạt động ACTS mà không phải xuất trình hàng hóa và tờ khai quá cảnh Hải quan tương ứng cho cơ quan Hải quan tại điểm đi. Việc miễn này, không kể những cái khác, sẽ áp dụng đối với phương tiện vận tải của hàng hóa liên quan.
2. Việc ưu tiên này chỉ được đưa ra khi Người quá cảnh hàng hóa xuất trình tờ khai quá cảnh hải quan và thông báo cho cơ quan có thẩm quyền sử dụng kỹ thuật xử lý dữ liệu điện tử.
3. Tờ khai quá cảnh hải quan phải được xuất trình tại cơ quan Hải quan tại điểm đi trước khi giải phóng hàng hóa.
4. Quyền ưu tiên phải đưa ra thời hạn theo đó cơ quan có thẩm quyền phải chỉ ra ý định thực hiện việc kiểm tra, sau khi hết thời hạn này hàng hóa sẽ được tự động giải phóng.
5. Quyền ưu tiên đó phải quy định:
   (a) Cơ quan Hải quan tại điểm đi hoặc các cơ quan Hải quan tại điểm đi sẽ chịu trách nhiệm đối với các hoạt động quá cảnh kế tiếp;
   (b) Bằng cách nào và khi nào Người quá cảnh hàng hóa phải thông báo cho cơ quan Hải quan tại điểm đi để cơ quan Hải quan tại điểm đi có thể thực hiện bất kỳ kiểm soát nào cần thiết trước khi hàng hóa rời đi; và

(c) các biện pháp được tiến hành để đảm bảo hàng hóa có thể sẵn sàng được xác định bao gồm việc sử dụng niêm phong đặc biệt gắn bởi Người quá cảnh hàng hóa.

Điều 20
Sử dụng niêm phong đặc biệt được chứng nhận

1. Các cơ quan có thẩm quyền có thể cho phép Người quá cảnh hàng hóa sử dụng các loại niêm phong đặc biệt trên phương tiên vận tải hoặc kiện hàng hóa miễn là các cơ quan có thẩm quyền đã chứng nhận niêm phong đó cùng với các đặc điểm sẽ được nhất trí bởi các Bên ký kết.
2. Người quá cảnh hàng hóa phải nhập số niêm phòng vào vào ô quy định trên tờ khai quá cảnh hải quan.
3. Người quá cảnh hàng hóa phải đóng dấu niêm phong trước lúc hàng hóa được giải phóng.

Điều 21
Miễn chữ ký mực

Người quá cảnh hàng hóa có thể được phép sử dụng chữ ký điện tử hoặc các phương tiện chứng thực khác để xác nhận tính hợp lệ của tờ khai quá cảnh hải quan được thực hiện bởi hệ thống xử lý điện tử tích hợp hoặc hệ thống tự động.

PHẦN 6
CÁC THỦ TỤC VÀ HOẠT ĐỘNG QUÁ CẢNH

Điều 22
Phương tiện vận tải và tờ khai

1. Mỗi tờ khai quá cảnh hải quan sẽ chỉ bao gồm hàng hóa được đưa lên một phương tiện vận tải đơn để chuyên chở từ một cơ quan Hải quan tại điểm đi đến một cơ quan Hải quan tại điểm đến.
2. Nhằm cho các mục đích của Điều này, phương tiện vận tải đơn bao gồm:
   (a) một phương tiện vận tải đường bộ kèm theo (các) rơ-moóc hoặc (các) sơ-mi rơ -moóc;
   (b) các công-ten-nơ được đưa lên một phương tiện vận tải đơn theo quy định tại điểm 2(a) của Điều này.
3. Phương tiện vận tải đơn có thể được sử dụng để chất hàng hóa tại nhiều hơn một cơ quan Hải quan tại điểm đi hoặc hoặc dỡ tại nhiều hơn một cơ quan Hải quan tại điểm đến.

Điều 23
Tờ khai quá cảnh Hải quan

1. Tờ khai quá cảnh hải quan phải được xuất trình tại cơ quan Hải quan tại điểm đi bằng các kỹ thuật xử lý dữ liệu điện tử.
2. Tờ khai quá cảnh hải quan được xuất trình bằng hình thức điện tử qua việc trao đổi các thông điệp tiêu chuẩn sẽ phải tuân theo cấu trúc và các chi tiết được đưa ra theo một định dạng sẽ được các Bên ký kết nhất trí.

3. Trong những trường hợp như vậy các cơ quan thẩm quyền sẽ phải đảm bảo rằng dữ liệu quá cảnh được trao đổi giữa các cơ quan Hải quan tại điểm đi, quá cảnh và đích có liên quan qua sử dụng công nghệ thông tin.
4. Tờ khai quá cảnh hải quan phải được ký bằng chữ ký điện tử hoặc được xác nhận bởi Người quá cảnh hàng hóa hoặc người đại diện có thẩm quyền, theo đó những người này có trách nhiệm về:
   (a) Tính chính xác của thông tin khai trên tờ khai;
   (b) Tính xác thực của bất kỳ chứng từ kèm theo;
   (c) Tuân thủ theo các nghĩa vụ liên quan đến việc sử dụng thủ tục ACTS.
5. Cơ quan Hải quan tại điểm đi sẽ chấp nhận và đăng ký tờ khai quá cảnh hải quan với điều kiện:
   (a) Tờ khai chứa tất cả những thông tin cần thiết;
   (b) Tờ khai được đi kèm với tất cả các chứng từ cần thiết; và
   (c) Hàng hoá khai báo trên tờ khai phải được xuất trình cho Hải quan nếu được yêu cầu.
6. Khi Người quá cảnh hàng hóa được ủy quyền để bắt đầu hoạt động quá cảnh mà không phải xuất trình hàng hóa tại cơ quan Hải quan tại điểm đi, trước khi gửi hàng đi, người này, nếu được yêu cầu, phải nhập vào các trường dữ liệu quy định trên tờ khai quá cảnh hải quan, các chi tiết về chặng đường quy định và thời hạn quy định theo đó hàng hóa phải được xuất trình tại cơ quan Hải quan tại điểm đến, các biện pháp nhận diện được áp dụng, và cụm từ sau phải được in trên chứng từ đi kèm quá cảnh:
   Bằng tiếng Anh - "Doanh nghiệp quá cảnh được ưu tiên - Miễn xuất trình hàng hóa tại cơ quan Hải quan tại điểm đi".
7. Khi các cơ quan có thẩm quyền của nước đi kiểm tra lô hàng trước khi xuất, họ sẽ phải ghi lại dữ liệu trong ô chỉ định của chứng từ đi kèm quá cảnh và cập nhật vào hệ thống.
8. Người quá cảnh hàng hóa, khi được chấp thuận bởi các cơ quan có thẩm quyền tại cơ quan Hải quan tại điểm đi, có thể sửa đổi một hoặc một số chi tiết trên tờ khai quá cảnh hải quan sau khi tờ khai được chấp nhận. Việc sửa đổi này phải không ảnh hưởng đến bản chất, loại hình hoặc mô tả chính thức của hàng hoá đó.
9. Không sửa đổi nào sẽ được cho phép nếu yêu cầu được đưa ra sau khi cơ quan Hải quan tại điểm đi đã:
   (a) thông báo cho người quá cảnh rằng họ dự định sẽ kiểm tra hàng hoá;
   (b) biết chắc chắn rằng các chi tiết khai trong tờ khai là không đúng; và
   (c) giải phóng hàng hoá.

Điều 24
Chứng từ đi kèm quá cảnh

1. Khi một tờ khai quá cảnh hải quan được xử lý tại một cơ quan Hải quan tại điểm đi bằng hệ thống điện tử, cơ quan Hải quan tại điểm đi đó phải lưu giữ tờ khai đó và cho phép việc giải phóng hàng hóa bằng cách phát hành cho Người quá cảnh hàng hóa hàng hóa một Chứng từ đi kèm quá cảnh theo một mẫu sẽ được các Bên ký kết thống nhất.
2. Khi thích hợp, chứng từ đi kèm quá cảnh sẽ được bổ sung thêm một danh sách các mặt hàng mà sẽ là một phần không tách rời của chứng từ đó và tuân theo một mẫu sẽ được các Bên ký kết thống nhất.

3. Chứng từ đi kèm quá cảnh có thể được in ra từ trụ sở của Người quá cảnh hàng hóa hàng hóa hoặc từ hệ thống máy tính khác được ủy quyền sau khi tờ khai quá cảnh hải quan đã được cơ quan Hải quan tại điểm đi chấp nhận.

Điều 25
Các thủ tục tại cơ quan Hải quan tại điểm đi

1. Khi được yêu cầu bởi các cơ quan có thẩm quyền, phương tiện vận tải đường bộ, xe moóc và bất kỳ công-ten-nơ nào cùng với hàng hoá và chứng từ đi kèm quá cảnh phải được xuất trình cho cơ quan Hải quan tại điểm đi. Cơ quan Hải quan tại điểm đi phải tiến hành các biện pháp cần thiết để chứng minh tính chính xác của tờ khai quá cảnh hải quan và để đóng dấu niêm phong Hải quan hoặc để xác nhận niêm phong đặc biệt.
2. Trừ trường hợp được miễn niêm phong, việc giải phóng hàng hoá được đặt dưới thủ tục ACTS sẽ bị từ chối nếu hàng hóa đó không thể được niêm phong theo Điều 3 của Phụ lục này.
3. Niêm phong sẽ không được phép gỡ bỏ nếu không có sự cho phép của các cơ quan có thẩm quyền.
4. Khi cơ quan Hải quan tại điểm đi quy định một hành trình thì cần phải xem xét đến các yếu tố tạo nên một hành trình có hiệu quả về mặt kinh tế và bất kỳ thông tin nào do Người quá cảnh hàng hóa cung cấp. Người quá cảnh hàng hóa phải được thông báo về hành trình được quy định mà sẽ được in, khi yêu cầu, trên chứng từ đi kèm quá cảnh.
5. Cơ quan Hải quan tại điểm đi phải quy định thời hạn cho việc hoàn tất hoạt động quá cảnh trước khi xuất trình hàng hoá tại cơ quan Hải quan tại điểm đến. Quy định này phải xem xét đến hành trình, luật pháp hiện hành liên quan đến vận tải và, khi thích hợp các thông tin do Người quá cảnh hàng hóa cung cấp.
6. Thời hạn do cơ quan Hải quan tại điểm đi sẽ có ràng buộc đối với các cơ quan có thẩm quyền của các Bên ký kết mà hoạt động quá cảnh đi vào các lãnh thổ của các Bên ký kết đó.
7. Khi hàng hóa được xuất trình tại cơ quan Hải quan tại điểm đến sau thời hạn được quy định nhưng việc chậm chễ này là do trường hợp không phải lỗi của người chuyên chở hoặc Người quá cảnh hàng hóa, thì Người quá cảnh hàng hóa sẽ được xem là đã tuân theo thời hạn được quy định.

Điều 26
Các thủ tục trong quá trình quá cảnh

1. Tại mỗi cơ quan Hải quan quá cảnh và tại cơ quan Hải quan tại điểm đến, phương tiện vận tải phải được xuất trình cùng với hàng hóa và chứng từ đi kèm quá cảnh và bất kỳ danh mục hàng hóa nào liên quan nhằm phục vụ cho các mục đích kiểm soát của các cơ quan có thẩm quyền.
2. Theo quy tắc chung, các cơ quan Hải quan quá cảnh của mỗi Bên ký kết phải chấp nhận niêm phong Hải quan của các Bên ký kết khác hoặc các niêm phong đặc biệt được chấp nhận khác, miễn là những niêm phong đó còn nguyên vẹn. Các niêm phong khi được chấp thuận phải được bảo hộ về mặt pháp lý tại lãnh thổ của Bên ký kết đó tương đương như đối với những niêm phong hải quan của chính Bên ký kết đó.
3. Trong những trường hợp ngoại lệ, các cơ quan có thẩm quyền của Bên ký kết có thể yêu cầu các phương tiện vận tải phải được áp tải trên lãnh thổ của nước mình;

bất kỳ phí nào liên quan đến chi phí áp tải sẽ tương đương với phí dịch vụ được đưa ra.

4. Các cơ quan có thẩm quyền sẽ không yêu cầu kiểm tra thường xuyên trong quá trình quá cảnh đối với phương tiện vận tải.
5. Bất kể các quy định tại khoản 6 Điều 3 của Nghị định thư 7, nếu các yêu cầu kiểm soát là cần thiết để các cơ quan có thẩm quyền thực hiện việc kiểm tra phương tiện vận tải và hàng hóa trên phương tiện vận tải đó trong một hành trình hoặc tại một cơ quan Hải quan quá cảnh, thì các cơ quan đó cần ghi vào ô được chỉ định trên Chứng từ đi kèm quá cảnh và cập nhật vào hệ thống các chi tiết của việc kiểm tra được tiến hành và số của niêm phong mới được đóng dấu.

Điều 27
Những bất thường xảy ra trong quá cảnh

1. Trong những trường hợp được chỉ ra dưới đây người vận chuyển phải điền vào những mục cần thiết trong chứng từ đi kèm quá cảnh và xuất trình chứng từ này cùng với lô hàng và bất kỳ chứng từ quá cảnh nào liên quan cho các cơ quan có thẩm quyền của Bên ký kết mà phương tiện vận tải đang ở tại lãnh thổ của Bên ký kết đó:
   (a) nếu hành trình do các cơ quan có thẩm quyền quy định bị thay đổi;
   (b) nếu niêm phong bị gỡ bỏ trong quá trình quá cảnh vì các lý do nằm ngoài tầm kiểm soát của người vận chuyển;
   (c) nếu hàng hóa được chuyển sang một phương tiện vận tải tương tự vì các lý do nằm ngoài tầm kiểm soát của người vận chuyển;
   (d) trong trường hợp nguy hiểm sắp xảy ra đòi hỏi phải dỡ ngay lập tức một phần hoặc toàn bộ hàng hóa trên phương tiện vận tải; và
   (e) trong trường hợp có bất kỳ bất thường hoặc tai nạn nào có thể ảnh hưởng đến khả năng hoàn thành nghĩa vụ của Người quá cảnh hàng hóa hoặc người vận chuyển.
2. Nếu cơ quan thẩm quyền xét thấy hoạt động quá cảnh liên quan có thể tiếp tục theo cách thông thường thì họ sẽ xác nhận trên ô được chỉ định của chứng từ đi kèm quá cảnh và cập nhật vào hệ thống điện tử.
3. Khi, vì các lý do thích hợp, hàng hóa được vận chuyển qua một cơ quan Hải quan quá cảnh khác với cơ quan Hải quan quá cảnh được thông báo cho cơ quan Hải quan tại điểm đi và thể hiện trên tờ khai, cơ quan hải quan đó phải thông báo bằng điện tử cho cơ quan Hải quan quá cảnh được chỉ định ban đầu.

Điều 28
Kết thúc hoạt động quá cảnh

1. Việc xuất trình hàng hóa và chứng từ quá cảnh liên quan cho cơ quan Hải quan tại điểm đến sẽ được coi là việc kết thúc hoạt động quá cảnh.
2. Cơ quan Hải quan tại điểm đến phải đăng ký các chứng từ được xuất trình và điền vào chứng từ đi kèm quá cảnh ngày đến và nhập các chi tiết của việc kiểm tra đã được tiến hành, và cập nhật hệ thống điện tử một cách phù hợp.
3. Cơ quan Hải quan tại điểm đến phải thông báo cho cơ quan Hải quan tại điểm đi và (các) cơ quan Hải quan quá cảnh rằng hoạt động quá cảnh đã kết thúc bằng cách gửi thông điệp "thông báo đến".
4. Một hoạt động quá cảnh có thể kết thúc tại một cơ quan hải quan khác với cơ quan hải quan được khai trên tờ khai quá cảnh. Cơ quan này, khi đó sẽ trở thành cơ

quan Hải quan tại điểm đến, phải thông báo cơ quan Hải quan tại điểm đến ban đầu và cơ quan Hải quan tại điểm đi một cách phù hợp.

Điều 29
Xác nhận kết thúc quá cảnh

1. Theo yêu cầu của Người quá cảnh hàng hóa hoặc người vận chuyển, và nhằm mục đích cung cấp thêm những chứng cứ chứng minh hoạt động quá cảnh đã được hoàn tất đúng quy định, cơ quan Hải quan tại điểm đến phải xác nhận chứng từ đi kèm quá cảnh một cách thích hợp.
2. Chứng từ đi kèm quá cảnh được xác nhận phải được lưu giữ bởi người chuyên chở của hoạt động quá cảnh để làm bằng chứng chứng từ.

Điều 30
Hoàn thành hoạt động quá cảnh

1. Việc kiểm tra hàng hóa và các mục liên quan trong ghi chép của cơ quan Hải quan tại điểm đến sẽ được coi là hoàn thành hoạt động quá cảnh.
2. Việc hoàn thành một hoạt động quá cảnh phải được cơ quan Hải quan tại điểm đến xác nhận không chậm chễ. Việc hoàn thành có thể có hoặc không có bảo lưu. Khi việc hoàn thành được chứng thực có bảo lưu thì điều đó phải dựa trên cơ sở các yếu tố liên quan đến hoạt động quá cảnh đó.
3. Cơ quan Hải quan tại điểm đến sẽ thông báo cho cơ quan Hải quan tại điểm đi về việc hoạt động quá cảnh đã được hoàn thành bằng cách gửi thông điệp "Kết quả kiểm tra".
4. Trong những trường hợp hàng hoá được đặt dưới một thủ tục hải quan khác hoặc hệ thống kiểm soát hải quan khác, tất cả những bất thường có thể được tiến hành dưới chế độ thủ tục hải quan hoặc hệ thống hệ thống kiểm soát hải quan khác đó sẽ không được coi là thuộc trách nhiệm của người bảo lãnh hoạt động quá cảnh đó.

Điều 31
Chấm dứt thủ tục quá cảnh

Các cơ quan có thẩm quyền tại nơi hàng hóa đi sẽ chấm dứt hoạt động quá cảnh khi xác minh được, trên cơ sở so sánh giữa tờ khai quá cảnh hải quan được nộp cho cơ quan Hải quan tại điểm đi và thông tin từ cơ quan Hải quan tại điểm đi, thủ tục đó đã được hoàn thành đúng quy định.

Điều 32
Các thủ tục dự phòng

1. Các thủ tục dự phòng được đưa ra tại Điều này liên quan đến các thủ tục dựa trên các chứng từ giấy để cho phép việc xuất trình và kiểm tra tờ khai quá cảnh hải quan và giám sát các hoạt động quá cảnh khi không thể hoàn toàn hoặc một phần thực hiện được các thủ tục điện tử tiêu chuẩn do các hệ thống điện tử không hoạt động.
2. Các thủ tục dự phòng sẽ áp dụng:
   (a) Khi các hệ thống điện tử của các cơ quan có thẩm quyền không hoạt động;
   (b) Khi các hệ thống điện tử của Người quá cảnh hàng hóa không hoạt động;

(c) Khi toàn bộ hoặc một phần mạng lưới kết nối giữa Người quá cảnh hàng hóa và các cơ quan có thẩm quyền không hoạt động.

3. Trong những trường hợp đề cập ở khoản 2 của Điều này, hàng hóa có thể đặt dưới thủ tục ACTS thông qua tờ khai quá cảnh bằng giấy được làm theo một mẫu theo một định dạng tiêu chuẩn sẽ được các Bên ký kết nhất trí và phù hợp với các thủ tục được nhất trí bởi các Bên ký kết.
4. Trường hợp các hệ thống điện tử giữa cơ quan Hải quan tại điểm đi và cơ quan Hải quan tại điểm đến và/hoặc một hoặc nhiều cơ quan Hải quan quá cảnh không hoạt động thì cần phải cung cấp cho mỗi cơ quan đó thêm một bản sao chứng từ đi kèm quá cảnh.
5. Người vận chuyển phải xuất trình chứng từ đi kèm quá cảnh và thêm một bản sao cho mỗi cơ quan đó. Bản sao sẽ được lưu lại bởi cơ quan hải quan đang xử lý. Bản gốc chứng từ đi kèm quá cảnh phải được đóng dấu và gửi trả lại người vận chuyển.
6. Tất cả ghi chép thủ công liên quan đến các hoạt động quá cảnh phải được Người quá cảnh hàng hóa và các cơ quan Hải quan tại điểm đi, quá cảnh và đích liên quan nhập vào các hệ thống điện tử ngay khi thích hợp.

PHẦN 7
CÁC THỦ TỤC SAU QUÁ CẢNH

Điều 33
Thủ tục yêu cầu để chứng minh một hoạt động quá cảnh đã hoàn thành đúng quy định

1. Cơ quan Hải quan tại điểm đi sẽ bắt đầu một thủ tục yêu cầu ngay lập tức với mỗi lần họ không nhận được thông điệp "thông báo đến" trong vòng hai ngày của thời hạn theo đó hàng hoá phải được xuất trình tại cơ quan Hải quan tại điểm đến hoặc thông điệp "các kết quả kiểm tra" trong vòng sáu ngày sau khi đã nhận được thông điệp "thông báo đến".
2. Thủ tục yêu cầu nhằm để có được các thông tin cần thiết để chấm dứt hoạt động quá cảnh, hoặc khi không thể:
   (a) xác minh liệu nợ thuế hải quan có phát sinh không;
   (b) xác định người nợ; và
   (c) xác định các cơ quan có thẩm quyền chịu trách nhiệm thu hồi nợ.
3. Trong các trường hợp khi cơ quan Hải quan tại điểm đi đã nhận được thông điệp "thông báo đến" nhưng không nhận được thông điệp "các kết quả kiểm tra", cơ quan này sẽ đưa ra thủ tục yêu cầu bằng cách gửi cho cơ quan Hải quan tại điểm đến yêu cầu nhắc để có được thông điệp "các kết quả kiểm tra".
4. Nếu cơ quan Hải quan tại điểm đi không nhận được thông điệp "thông báo đến" thì họ sẽ đưa ra thủ tục yêu cầu bằng cách gửi cho cơ quan Hải quan tại điểm đến yêu cầu xác nhận rằng hàng hoá chưa được xuất trình. Cơ quan Hải quan tại điểm đến sẽ phải trả lời những yêu cầu như vậy trong vòng bảy ngày.
5. Khi thủ tục yêu cầu được đề cập ở trên không đưa ra được chứng cứ thuyết phục rằng hoạt động quá cảnh đã được hoàn thành đúng theo quy định thì các thủ tục tiếp theo được quy định tại Điều 34 của Phụ lục này sẽ được áp dụng.

Điều 34
Thông báo Người quá cảnh hàng hóa và bằng chứng thay thế của việc hoàn thành hoạt động quá cảnh

1. Nếu cơ quan Hải quan tại điểm đi đưa ra một thủ tục yêu cầu bằng dưới hình thức điện tử theo Điều 33 của Phụ lục này không nhận được xác nhận hoàn thành hoạt động quá cảnh trong thời hạn theo quy định thì phải thông báo cho Người quá cảnh hàng hóa và yêu cầu anh ta cung cấp bằng chứng chứng tỏ rằng thủ tục đã được hoàn thành đúng quy định trong vòng ba mươi ngày kể từ khi nhận thư,
2. Bằng chứng được nhắc tới trong khoản 1 của Điều này có thể ở dạng chứng từ được chứng thực bởi các cơ quan có thẩm quyền của nước đích chứng minh rằng hàng hoá đã được xuất trình tại cơ quan Hải quan tại điểm đến.
3. Hoạt động quá cảnh cũng sẽ được xem xét là đã được hoàn thành trong trường hợp Người quá cảnh hàng hóa đưa ra được bằng chứng thuyết phục được các cơ quan thẩm quyền rằng hàng hóa sau đó đã được vào chế độ thủ tục hải quan khác tại nước đích.
4. Trường hợp người quá cảnh hàng hóa cung cấp được những chứng cứ thuyết phục chứng minh rằng hoạt động quá cảnh đã được hoàn thành đúng quy định dưới sự kiểm soát hải quan thì cơ quan Hải quan tại điểm đi có thể chấm dứt hoạt động quá cảnh này dù cho hàng hoá không được xuất trình cho cơ quan Hải quan tại điểm đến ban đầu. Cơ quan Hải quan tại điểm đến ban đầu phải được thông báo về việc đó trong vòng sáu ngày.
5. Khi những yêu cầu được cơ quan Hải quan tại điểm đi đưa ra tự chứng minh được rằng hoạt động quá cảnh đã được kết thúc đúng quy định dưới sự kiểm soát hải quan, cơ quan này phải thông báo cho Người quá cảnh hàng hóa và cơ quan Hải quan tại điểm đến ban đầu một cách phù hợp.

Điều 35
Nợ thuế Hải quan và thu hồi

1. Nợ thuế Hải quan theo định nghĩa tại khoản (d) Điều 1 của Nghị định thư 7 sẽ phát sinh trong trường hợp:
   (a) hàng hóa được di chuyển bất hợp pháp khỏi thủ tục ACTS; hoặc
   (b) hàng hóa không được di chuyển bất hợp pháp nhưng không hoàn thành một trong những nghĩa vụ phát sinh từ việc sử dụng thủ tục ACTS hoặc không đáp ứng được điều kiện liên quan đến việc đặt hàng hóa dưới thủ tục ACTS.
2. Quyền của cơ quan có thẩm quyền để yêu cầu nộp nợ thuế hải quan sẽ được quyết định:
   (a) bởi nơi mà bất thường dẫn đến việc phát sinh nợ thuế hải quan xảy ra; hoặc
   (b) khi không thể xác định được bất thường xảy ra ở lãnh thổ nào, bất thường sẽ được coi là xảy ra ở lãnh thổ của Bên ký kết mà bất thường được phát hiện.
3. Người chịu trách nhiệm đầu tiên đối với nợ thuế hải quan là Người quá cảnh hàng hóa. Người bảo lãnh sẽ chịu trách nhiệm chung hoặc riêng đối với nợ thuế hải quan.
4. Những người sau đây cũng sẽ phải chịu trách nhiệm đối với nợ thuế hải quan:
   (a) người di chuyển hàng hóa bất hợp pháp khỏi thủ tục ACTS;
   (b) bất kỳ người nào tham gia vào việc di chuyển bất hợp pháp hàng hóa và đã nhận thức được hoặc đáng lẽ đã phải nhận thức được hàng hóa đang được di chuyển bất hợp pháp khỏi thủ tục ACTS; và
   (c) bất kỳ người nào sở hữu hoặc nắm giữ hàng hóa và đã nhận thức hoặc đáng lẽ phải nhận thức tại thời điểm có được hoặc nhận hàng hóa rằng hàng hóa đã được di chuyển bất hợp pháp khỏi thủ tục ACTS;

Việc những người nói trên phải chịu trách nhiệm đối với nợ thuế hải quan không miễn Người quá cảnh hàng hóa và người bảo lãnh khỏi trách nhiệm của mình. Không kể đến việc này, việc thanh toán nợ thuế hải quan bởi những người chịu trách nhiệm sẽ một phần hoặc hoàn toàn giải phóng trách nhiệm của Người quá cảnh hàng hóa và/hoặc người bảo lãnh theo từng trường hợp.

5. Sẽ không có nợ thuế hải quan liên quan đến hàng hóa được đặt dưới thủ tục ACTS phát sinh khi người liên quan chứng minh được rằng việc không hoàn thành các nghĩa vụ bị gây ra bởi sự phá hủy hoặc mất mát hoàn toàn không thể phục hồi được của hàng hóa đó do bản chất tự nhiên của hàng hóa, bởi trường hợp bất khả kháng hoặc bởi hậu quả từ việc ủy quyền của các cơ quan có thẩm quyền.
   Hàng hóa được coi là mất mát không thể phục hồi được khi được các cơ quan có thẩm quyền thu hồi thuế chứng nhận là không thể sử dụng được.
6. Khi các cơ quan có thẩm quyền cho rằng hàng hóa đã trải qua một sự thay đổi đáng kể là kết quả của bản chất tự nhiên của hàng hóa, điều kiện bất khả kháng hoặc kết quả từ việc ủy quyền của các cơ quan có thẩm quyền, nhưng vẫn có nợ thuế Hải quan, các cơ quan có thẩm quyền sẽ tính toán nợ này bằng việc xem xét loại hình, chất lượng, số lượng, trọng lượng và trị giá hải quan tương ứng của hàng hóa đó tại thời điểm nợ thuế đến hạn phải nộp.

Điều 36
Hỗ trợ lẫn nhau – Các Điều khoản chung

1. Các Bên ký kết sẽ hỗ trợ lẫn nhau nhằm mục đích xác định được tình trạng của các hoạt động quá cảnh và nhằm thu hồi thuế phát sinh từ những bất thường chưa được giải quyết.
2. Mức độ hỗ trợ đưa ra cần phải nằm trong khả năng của cơ quan có thẩm quyền liên quan và tuân thủ theo luật pháp quốc gia, và đặc biệt không xâm phạm đến luật pháp quốc gia về bảo mật dữ liệu hoặc những hạn chế về mặt pháp lý khác liên quan đến việc truyền thông tin.
3. Tất cả thông tin được cung cấp liên quan đến yêu cầu hoạt động quá cảnh chỉ có thể được sử dụng cho những mục đích xác định tình trạng của (các) hoạt động quá cảnh liên quan và nhằm thu hồi nợ thuế hải quan phát sinh trực tiếp từ bất kỳ bất thường nào trong thủ tục quá cảnh.
4. Các cơ quan thẩm quyền của các Bên ký kết liên quan sẽ cung cấp cho nhau bất kỳ chi tiết nào cần thiết để xác định những người chịu trách nhiệm cho một hoạt động quá quá cảnh bao gồm;
   (a) người quá cảnh hàng hóa;
   (b) người vận chuyển (nếu không phải là Người quá cảnh hàng hóa);
   (c) người gửi hàng (nếu không phải là Người quá cảnh hàng hóa);
   (d) người nhận hàng;
   (e) người bảo lãnh;
   (f) (các) đại lý quốc gia của Người bảo lãnh.
5. Tất cả những yêu cầu liên quan những vận chuyển quá cảnh cụ thể phải nêu rõ;
   (a) số tham chiếu tờ khai quá cảnh Hải quan;
   (b) thông tin khác được yêu cầu để xác định hoạt động quá cảnh; và
   (c) các lý do cho việc yêu cầu.
6. Trong trường hợp nghi ngờ có bất thường xảy ra, các yêu cầu thông tin có thể được mở rộng cho việc sử dụng chung hệ thống quá cảnh của Người quá cảnh hàng hóa nhất định.

7. Tài liệu mà một Bên ký kết khác có thể truy cập có thể bao gồm, nhưng không giới hạn ở, tất cả những tài liệu liên quan:
   (a) Các chứng từ;
   (b) Các báo cáo;
   (c) Các ghi chép về các trường hợp tố tụng;
   (d) Thông tin liên quan đến những bất thường và vi phạm phát sinh từ việc sử dụng thủ tục ACTS.
8. Trong trường hợp, là kết quả của yêu cầu, Người quá cảnh hàng hóa được cho là phải chịu trách nhiệm đối với nợ thuế hải quan như quy định tại Điều 2 của Phụ lục này, cơ quan có thẩm quyền của Bên ký kết nơi Người quá cảnh hàng hóa đang cư trú phải hỗ trợ cho cơ quan đòi nợ trong việc thông báo cho Người quá cảnh hàng hóa về trách nhiệm này.
9. Các yêu cầu thông tin và hỗ trợ phải tuân theo một định dạng tiêu chuẩn sẽ được các Bên ký kết nhất trí.
10. Không quy định nào trong các Điều này có thể cản trở các cơ quan có thẩm quyền ở nước quá cảnh đưa ra một thủ tục yêu cầu khi có bất thường xảy ra trên lãnh thổ của nước mình.
11. Không quy định nào trong các Điều này có thể cản trở một cơ quan có thẩm quyền yêu cầu thanh toán nợ thuế khi chứng minh được rằng một bất thường làm phát sinh nợ thuế hải quan đã xảy ra trên lãnh thổ nước mình.
12. Bất kể thời hạn tối đa nào được quy định, các cơ quan có thẩm quyền của nước đích, và khi thích hợp (các) cơ quan Hải quan quá cảnh khi được đề nghị giải quyết một yêu cầu thì phải phản hồi yêu cầu đó một cách không chậm chễ.

Điều 37
Hỗ trợ lẫn nhau đối với việc thu hồi nợ thuế hải quan

1. Điều này quy định các quy tắc hỗ trợ lẫn nhau nhằm thu hồi nợ thuế hải quan liên quan đến một hoạt động quá cảnh khi nợ thuế này phát sinh tại lãnh thổ của Bên ký kết khác với Bên ký kết mà Người quá cảnh hàng hóa cư trú.
2. Yêu cầu hỗ trợ trong việc thu hồi nợ thuế phải chỉ ra:
   (a) tên và địa chỉ của người có liên quan;
   (b) các chi tiết của hoạt động quá cảnh liên quan;
   (c) những căn cứ cho việc đòi thuế;
   (d) số thuế phải thu hồi;
   (e) bất kỳ thông tin liên quan khác theo yêu cầu của cơ quan được yêu cầu.
3. Cơ quan được yêu cầu, trong bất kỳ trường hợp nào trong vòng sáu mươi ngày kể từ ngày nhận được yêu cầu, phải nhanh chóng thông báo cho cơ quan yêu cầu về các hành động tiến hành để hỗ trợ trong việc thu hồi nợ thuế và về bất kỳ kết quả nào.
4. Mặt khác, cơ quan được yêu cầu phải thông báo ngay lập tức cho cơ quan yêu cầu bất kỳ lý do nào cho việc từ chối hỗ trợ.
5. Cơ quan yêu cầu có thể không đưa ra yêu cầu thu hồi nợ thuế khi khoản nợ thuế này đang được xem xét trong khuôn khổ luật pháp quốc gia của mình.
6. Cơ quan được yêu cầu phải ngừng hành động thu hồi nợ thuế khi Người quá cảnh hàng hóa cung cấp bằng chứng xác đáng chứng tỏ rằng khoản nợ thuế đó đang được xem xét tại nước của cơ quan yêu cầu. Trong những trường hợp như vậy, cơ quan được yêu cầu phải nhanh chóng thông báo cho cơ quan yêu cầu.

7. Cơ quan yêu cầu phải ghi rõ số thuế phải thu hồi bằng cả tiền tệ của nước mình và tiền tệ của nước được yêu cầu theo tỷ giá hối đoái hiện hành vào ngày đưa ra yêu cầu.
8. Trong những trường hợp thông thường, Người quá cảnh hàng hóa hoặc người bảo lãnh, tùy theo tình hình, sẽ chuyển số tiền thuế đó trực tiếp cho cơ quan yêu cầu.
9. Khi bảo lãnh được đưa ra dưới hình thức đặt cọc tiền, cơ quan được yêu cầu phải tiến hành chuyển số tiền thanh toán cho cơ quan yêu cầu bằng tiền tệ quốc gia của mình
10. Khi nợ thuế không thể được thu hồi từ Người quá cảnh hàng hóa, cơ quan yêu cầu phải được thông báo về việc đó để sau đó tiến hành yêu cầu thu hồi đối với người bảo lãnh thông qua đại diện quốc gia do người bảo lãnh chỉ định.

PHẦN 8
CÁC QUY ĐỊNH KHÁC

Điều 38
Phương tiện vận tải và công-ten-nơ cho các mục đích quá cảnh

1. Phương tiện vận tải quá cảnh đường bộ, kết hợp của phương tiện vận tải quá cảnh đường bộ và xe moóc hoặc công-ten-nơ vận chuyển hàng hoá sẽ không phải khai báo như hàng hóa theo thủ tục ACTS. Không có yêu cầu bảo lãnh nào được đưa ra đối với phương tiện vận tải đường bộ, kết hợp của phương tiện vận tải quá cảnh đường bộ và xe moóc hoặc công ten nơ.
2. Các quy định của khoản 1 của Điều này sẽ không cản trở một Bên ký kết yêu cầu hoàn thành các quy trình tại các cơ quan Hải quan quá cảnh hoặc cơ quan Hải quan tại điểm đến để đảm bảo rằng phương tiện đường bộ, kết hợp của phương tiện đường bộ và xe moóc hoặc công ten nơ sẽ được tái xuất.

Điều 39
Sự khác biệt không đáng kể

1. Các Bên ký kết sẽ bỏ qua những khác biệt không đáng kể trong việc tuân thủ thời hạn hoặc các tuyến đường theo quy định.
2. Những khác biệt không đáng kể, ví dụ những những khác biệt phát sinh từ lỗi in ấn, giữa các chi tiết trong chứng từ đi kèm quá cảnh hoặc tờ khai quá cảnh Hải quan, và nội dung thực của phương tiện vận tải, thực tế, sẽ không vì đó cản trở việc giải phóng một hoạt động quá cảnh.

Điều 40
Sự loại trừ

1. Mỗi Bên ký kết có quyền loại trừ tạm thời hoặc vĩnh viễn việc sử dụng thủ tục ACTS đối với bất kỳ người nào vi phạm nghiêm trọng luật Hải quan hoặc các luật liên quan khác hoặc các quy định áp dụng đối với vận chuyển hàng hóa quốc tế mà theo chứng minh của các cơ quan có thẩm quyền thì hành động đó đã xảy ra.
2. Việc loại trừ này phải được thông báo trong vòng bảy ngày cho tất cả các Bên ký kết khác và, khi thích hợp, cho người bảo lãnh có liên quan.

Điều 41
Ủy quyền kết thúc thủ tục ACTS tại trụ sở của Doanh nghiệp

1. Doanh nghiệp có thể được phép nhận hàng hóa mà không phải xuất trình hàng hóa và chứng từ đi kèm quá cảnh tại cơ quan Hải quan tại điểm đến.
2. Việc ủy quyền này sẽ được cấp khi doanh nghiệp:
   (a) là Người quá cảnh hàng hóa đã được công nhận vị trí doanh nghiệp quá cảnh được ưu tiên; hoặc
   (b) không phải là Người quá cảnh hàng hóa hàng hóa theo quy định tại điểm 2 (a) của Điều này nhưng có thể đáp ứng các tiêu chí được xác định bởi Bên ký kết mà doanh nghiệp được thành lập tại lãnh thổ của Bên ký kết đó.
3. Ủy quyền này sẽ nêu rõ:
   a) (các) cơ quan Hải quan tại điểm đến chịu trách nhiệm đối với hàng hóa được nhận bởi người nhận hàng được ủy quyền;
   b) bằng cách nào và khi nào, người nhận hàng được ủy quyền phải thông báo cho cơ quan Hải quan tại điểm đến về việc hàng hóa đã đến để cơ quan đó có thể tiến hành những kiểm tra cần thiết;
   c) bất kỳ hàng hoá nào mà ủy quyền không áp dụng và phải được xuất trình tại cơ quan Hải quan tại điểm đến; và
   d) việc bố trí cho doanh nghiệp nhận được thông điệp "thông báo đến trước" từ cơ quan Hải quan tại điểm đi.
4. Các cơ quan có thẩm quyền phải quy định cụ thể trong ủy quyền việc có yêu cầu cơ quan Hải quan tại điểm đích bất kỳ hành động nào không trước khi doanh nghiệp có thể dỡ hàng hóa.
5. Khi hàng hóa đến trụ sở của doanh nghiệp hoặc đến nơi được quy định trong ủy quyền, doanh nghiệp phải:
   (a) Thông báo ngay lập tức cho cơ quan Hải quan tại điểm đến về số lượng dư ra, số thiếu hụt hoặc sự thay thế hoặc bất kỳ bất thường nào khác như niêm phong bị gỡ bỏ ; và
   (b) Ngay lập tức, và trước khi dỡ hàng, gửi cho cơ quan Hải quan tại điểm đến thông điệp "hàng đến"
6. Hoạt động quá cảnh sẽ được coi là đã kết thúc khi chứng từ đi kèm hàng hóa, cùng với hàng hóa còn nguyên vẹn đã được giao đến trụ sở của doanh nghiệp được ủy quyền trong thời hạn quy định.
7. Theo yêu cầu của người vận chuyển, người nhận hàng được ủy quyền theo khoản 1 của Điều này phải phát hành biên nhận cho mỗi lô hàng đã nhận được.
8. Khi nhận thông điệp "hàng đến", cơ quan Hải quan tại điểm đến sẽ quyết định có cần phải kiểm tra không và tiến hành kết thúc hoạt động quá cảnh theo quy định tại Điều 30 của Phụ lục này.

Điều 42
Tính bảo mật

1. Không quy định nào trong Phụ lục này sẽ được hiểu là yêu cầu bất kỳ Bên ký kết nào cho phép truy cập thông tin mật mà việc tiết lộ thông tin này:
   (a) Trái với lợi ích công cộng theo quy định của Luật pháp của Bên ký kết đó;
   (b) Trái với bất kỳ quy định luật pháp của Bên ký kết đó, bao gồm nhưng không giới hạn bởi, luật pháp bảo vệ quyền riêng tư cá nhân hoặc các vấn đề về tài chính và tài khoản của các khách hàng của các tổ chức tài chính;

(c) Cản trở việc thực thi pháp luật; hoặc

(d) Xâm hại đến các lợi ích thương mại hợp pháp, có thể bao gồm vị thế cạnh tranh, của bất kỳ doanh nghiệp cụ thể nào, nhà nước hay là tư nhân.

2. Khi một Bên ký kết cung cấp thông tin cho một Bên ký kết khác phù hợp với Phụ lục này và chỉ ra rằng thông tin này là bí mật thì Bên nhận thông tin phải giữ bí mật thông tin đó, chỉ sử dụng thông tin đó cho mục đích được đưa ra bởi Bên cung cấp thông tin và không tiết lộ thông tin đó mà chưa có sự cho phép bằng văn bản của Bên cung cấp thông tin.

****